ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΝΛΑΪΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ BLOGGER

ΤΕΥΧΟΣ ΑΠΡ. 2007 {vo. 20}

τιμή: 0,000 euro

WELCOME

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΜΑΤΙΕΣ στα ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2007
τεύχος 20

Editorial: 6%

Σερφ-κιοσκ: 8%

λινκετέρια: 14%

Ένα blog γίνεται ταινία: 34%

MSN αγάπη μου: 36%

Ο blogger του μήνα: Rodia: 20%

Στρ (Δβ) Φετουράκης: 60%

Το βιβλίο της Ψιλικατζούς 86%

Πουτ δε κατσαβίδι ντάουν: 74%

300: Το Άλλοθι: 90%

BLOGR - ID

Αν ήμασταν ροκ μπάντα, θα 'μασταν κάπως έτσι...

Ιστοσελίδα - Επικοινωνία:
http://blogr.gr

Φρόντμαν:
- Jim Hellas
http://freehost.stuff.gr/jim_hellas

Ψώνιο:
- Keimgreek
http://keimgreek.wordpress.com

Συνθέτης:
- Case
http://www.greekpsycho.gr

Κιθάρα:
- CyrusGeo
http://gravityandthewind.blogspot.com

edit
or
ial

keepbLogging

Hello there.
Πάει άλλος ένας μήνας και μεταξύ λαμπάδων, αυγών και όλων των σχετικών εθίμων του Πάσχα την πρώτη εβδομάδα του Απρίλη φέτος, τρέχουμε κι εμείς να προλάβουμε να βγάλουμε το νέο τεύχος *(αν διαβάζετε αυτές τις σειρές εγκαίρως, σημαίνει ότι τα καταφέραμε)*, γιατί ο Μάρτης μας βγήκε πολυάσχολος τόσο σε προσωπικό επίπεδο όσον αφορά την ομάδα του Blogr (σπουδές, διαβάσματα και πολλοί καφέδες) όσο και σε επίπεδο μπλογκόσφαιρας:

Καταρχήν, ένας ακόμη blogger κατάφερε να εκδώσει βιβλίο. Και για την ακρίβεια, ΜΙΑ ακόμη blogger, καθώς αναφερόμαστε στην **Ψιλικατζού,** μία από τις πιο δημοφιλείς ιστολόγους (αν μπορούμε να βγάλουμε συμπεράσματα από την επισκεψιμότητα και το πόσα άτομα την λινκάρουν). Μέσα σ' αυτό το BloGR θα βρείτε κείμενο με περισσότερες λεπτομέρειες. Μπράβο λοιπόν στην Κωνσταντίντα!

Ένα άλλο μεγάλο γεγονός είναι ότι είχαμε περισσότερα **νέα από το «μέτωπο» του blogme.gr,** καθώς ορίστηκε επιτέλους η δικάσιμος για τον πρώτο μήνα του καλοκαιριού. Για όσους δεν θυμούνται, στα τέλη του καλοκαιριού του 2006 έγινε μια μήνυση εναντίον του aggregator του blogme.gr, γιατί ανάμεσα στα blog που είχε link, ήταν και ένα σατιρικό προς γνωστό τηλεπαρουσιαστή / τηλεπωλητή βιβλίων / συγγραφέα / εκδότη που εμφανίζεται σε μικρά κανάλια, πράγμα που θεωρήθηκε μεμπτό. Αναμένουμε φυσικά με μεγάλη αγωνία να δούμε τι μέλι γενέσθαι με την υπόθεση αυτή που συγκλόνισε την ελληνική μπλογκόσφαιρα.

Φαίνεται πως το blogging αποκτά όλο και περισσότερους οπαδούς παγκοσμίως και γίνεται όλο και πιο **«επικίνδυνο» για τα απολυταρχικά καθεστώτα ανά το παγκόσμιο** μιας και προάγουν την ελευθερία του λόγου, γεγονός που σημαίνει ότι όλο και περισσότερες φωνές αντίστασης θα ακούγονται από το μέσο αυτό. **Το blogging είναι αδιαμφισβήτητα μια επανάσταση,** όχι μόνο για τον κόσμο του ίντερνετ, αλλά και για την κοινωνία γενικότερα. Και μέρος αυτής της επανάστασης είμαστε όλοι εμείς, οι Έλληνες bloggers… Συλλογικές κινήσεις από ελληνικά ιστολόγια, που έλαβαν χώρα μέσα στον Μάρτιο, φιλοξενούμε στις σελίδες 30% και 58%.

Κλείνοντας, διαπιστώσαμε ότι **υπήρξαμε φαλλοκράτες,** άθελα μας ή υποσυνείδητα, έτσι στην συνέντευξη αυτού του μήνα είπαμε ν' αλλάξουμε ρότα. Γιατί; Γιατί πολύ απλά πήραμε την πρώτη μας συνέντευξη από γυναίκα blogger του μήνα! Η Rodia μας αφιέρωσε λίγο από το χρόνο της και απάντησε σε ό,τι την ρωτήσαμε για την ίδια και την ιντερνετική της δραστηριότητα.

Καλή ανάγνωση. Και καλή ξεκούραση ή διακοπές ή φώτιση ή ό,τι κι αν σημαίνει για εσάς το Πάσχα. Και όπως πάντα, περιμένουμε τα σχόλια σας και γι' αυτό το τεύχος.

BloGR Team

σε
ρφ
κι
οσ
κ

Στην φυλακή ο Kareem

Ο Αιγύπτιος blogger **Abdel Kareem Nabil** καταδικάστηκε τελεσίδικα σε 4 χρόνια φυλάκισης, αφού έχασε και την έφεση που είχε ασκήσει. Ο Kareem κατηγορήθηκε ότι με τα προκλητικά posts του προέβαλε το Ισλάμ, το πανεπιστήμιό του, τον Πρόεδρο της Αιγύπτου και δυσφήμισε την χώρα του. Στο θέμα αυτό αναφέρθηκε και ο εκπρόσωπος του State Department, λέγοντας πως οι ΗΠΑ εκφράζουν την ανησυχία τους για το γεγονός και πως παρακολουθούν στενά αυτή την υπόθεση καταπάτησης του δικαιώματος της έκφρασης.

Περισσότερα:
http://blogr.gr/?p=160

Υπόθεση Blogme.gr: ορίστηκε η δικάσιμος

Όπως ανακοίνωσε το blogme.gr πριν από λίγες ημέρες, ορίστηκε τελικά η ημέρα της δίκης για την υπόθεσή του. Στις 21 Ιουνίου ο ιδιοκτήτης του blogme.gr, κ Τσιπρόπουλος θα έρθει αντιμέτωπος με την δικαιοσύνη και ευελπιστούμε πως θα αθωωθεί και θα αναγνωριστεί η άδικη ταλαιπωρία που υπέστη. Υπενθυμίζουμε πολύ σύντομα την υπόθεση.

Το blogme.gr ήταν ένας ελληνικός aggregator όπως όλους τους άλλους. Διάβαζε τα feeds όλων των blogs που ήταν καταχωρημένα και εμφάνιζε σε χρονολογική σειρά τους τίτλους των πιο πρόσφατα ανανεωμένων blogs. Ο κ. Λιακόπουλος, ο γνωστός τηλεπωλητής / τηλεπαρουσιαστής / δημοσιογράφος / εκδότης που εμφανίζεται σε μικρά τοπικά κανάλια σε όλη την Ελλάδα, έκανε μήνυση στον κ. Τσιπρόπουλο γιατί ανάμεσα στα ανανεωμένα blogs εμφανίζονταν και τα τελευταία posts του funnel, του blogger που κάνει σκληρή σάτιρα στον κ. Λιακόπουλο. Ουσιαστικά δηλαδή ένα site μηνύθηκε επειδή είχε link προς ένα άλλο site!

Οι Έλληνες bloggers ήδη άρχισαν να σχεδιάζουν τρόπους για να συμπαρασταθούν στον κ. Τσιπρόπουλο, αλλά και να ενημερώσουν το κοινό για τις λεπτομέρειες της υπόθεσης (και επομένως γιατί η κατηγορία δεν στέκει). Η εξέλιξη της υπόθεσης αναμένεται με μεγάλο ενδιαφέρον καθώς από ότι φαίνεται θα είναι μια δίκη ορόσημο για το ελληνικό διαδίκτυο. Ίδωμεν…

Πηγή: http://blogr.gr

Απεριόριστος χώρος στο Yahoo Mail

Αυτόν τον Μάιο το Yahoo θα κλείσει τα 10 του χρόνια στο χώρο του διαδικτύου. Έτσι, για να γιορτάσουν αυτό το γεγονός, το Yahoo mail θα δίνει πλέον στους χρήστες του απεριόριστο χώρο!

Με αυτήν την ανακοίνωση το Yahoo mail περνάει τη χωρητικότητα που προσφέρει το Gmail αλλά και το Live Mail (2,8 και 2 gigabyte αντίστοιχα)! Σίγουρα η υπηρεσία Yahoo mail έχει τους περισσότερους χρήστες αυτή τη στιγμή από κάθε άλλη εταιρεία, αφού αριθμούν σε 250 εκατομμύρια παγκοσμίως.

Με αυτήν την κίνηση φαίνεται για μια ακόμη φορά πόσο αναγκαίος είναι ο αποθηκευτικός χώρος στη σημερινή εποχή, αφού το 1997, στις αρχές του Yahoo Mail δηλαδή, η υπηρεσία έδινε 4Mb και το 2005 100 mb, μέχρι που φτάσαμε σήμερα να δίνει 1gb.

Ο χώρος αυτός όμως, απ'ότι όλα δείχνουν, θα είναι μόνο για τις ανάγκες των e-mail και όχι ως ένας κοινός αποθηκευτικός χώρος όπου θα μπορούμε να ανεβάζουμε τα αρχεία μας, όπως γίνεται στο Gmail.

Σίγουρα αυτή η κίνηση της Yahoo **είναι δελεαστική, όμως μέχρι στιγμής δε δίνεται** η δυνατότητα POP και προώθησης, αντίθετα με το Gmail. Μέχρι τον Μάιο όμως υπομονή, ώστε να δούμε το τελικό αποτέλεσμα!!!

Λέξεις: Mikeone
http://www.techpod.gr

Ποιητικό Ημερολόγιο 2008

Η Εμπειρία εκδοτική, όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση στην ιστοσελίδα της, (http://www.empiria.gr), χρόνια τώρα γεμίζει με πολλή αγάπη και καλή ποίηση το ημερολόγιο με τίτλο **«Κι εγώ θα σ' αγαπάω κάθε μέρα….».** Γνωστοί και καταξιωμένοι ξένοι και Έλληνες ποιητές χαρίζουν την έμπνευσή τους και κάνουν τις μέρες μας ξεχωριστές.

Το ποιητικό ημερολόγιο του 2008, όμως, θα είναι λίγο διαφορετικό. Πιο συγκεκριμένα, η ΕΜΠΕΙΡΙΑ αποφάσισε να ανοίξει τις σελίδες του ημερολογίου σε όλους τους σύγχρονους Έλληνες ποιητές, είτε τα έργα τους έχουν εκδοθεί είτε όχι.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορείτε να στείλετε τα ποιήματά σας και, μετά από αξιολόγηση από ειδική επιτροπή, να συμπεριληφθούν στο ημερολόγιο του 2008. Ποιήματα για τον έρωτα και τον πόνο της αγάπης, ποιήματα για τον πόθο και το πάθος, ποιήματα για την ίδια τη ζωή.

Θα γίνουν δεκτές οι συμμετοχές που θα σταλούν μέχρι τις 31/07/2007 στη διεύθυνση:

ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ
Μεσογείων 74,
11527, Αθήνα
(Με την ένδειξη:
Για το Ποιητικό Ημερολόγιο 2008)
ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση:
ellines@empiria.gr

Πηγή: http://blogr.gr

σε ρφ κι οσ κ

σε ρφ κι οσ κ

Nintendo - Sega μαζί για ενα "ολυμπιακό" τίτλο!

Ο λόγος για το **Mario and Sonic at the Olympics** ένας τίτλος που σχεδιάζεται από τις δυο πιο ιστορικές εταιρίες στην βιομηχανία του gaming τη Nintendo και τη Sega.Οπως θα καταλάβατε μιλάμε για ένα παιχνίδι που έχει ως θέμα τους ολυμπιακούς αγώνες και συγκεκριμένα αυτούς του 2008 στο Πεκίνο(Beijing).Μονο που αυτή τη φορά δε θα είναι αντίπαλοι διάσημοι αθλητές αλλά διάσημοι χαρακτήρες των δυο εταιριών όπως ο Mario και ο Sonic.Θα βγει και για Wii και για DS την περίοδο των χριστουγεννιάτικων διακοπών δηλαδή στο τέλος του 2007.Δεν έχουν δοθεί πληροφορίες για το πως θα παίζεται ούτε για το Wii ούτε για το DS καθώς επίσης δεν είναι γνωστό και ποια αγωνίσματα θα είναι διαθέσιμα.Σίγουρο είναι ότι θα υπάρχει αγώνας 100 μέτρων και πινγκ πονγκ.Πάντως πρόκειται για μια τρομερή συνεργασία και περιμένουμε με ανυπομονησία να δούμε τα πρώτα video ή έστω κάποια screenshots.

Teaser Web site για το παιχνίδι: http://tinyurl.com/2az6vy

Πηγή: http://www.greekgamers.com

Ο Bush και οι… bloggers!

Ακόμη και ο πλανητάρχης παρακολουθεί τα blogs. Όχι μόνο τα παρακολουθεί, αλλά τα χρησιμοποιεί ως αποδείξεις για την αποτελεσματικότητα των πολιτικών του ενεργειών. Σε πρόσφατες δηλώσεις του σχετικά με την κατάσταση στο Ιράκ, αναφέρθηκε στα κείμενα ενός Ιρακινού blogger στα οποία φαίνεται ότι υπάρχει κάποια βελτίωση στην πολύπαθη αυτή χώρα. Ο blogger έγραφε: «Εκτοπισμένες οικογένειες επιστρέφουν στα σπίτια τους, οι αγορές ζωντανεύουν, καταστήματα που για καιρό ήταν κλειστά τώρα ξανανοίγουν…». Τα λόγια αυτά ακριβώς παρέθεσε και ο Bush.

Αργότερα, εκπρόσωποι του Λευκού Οίκου επιβεβαίωσαν στους δημοσιογράφους πως ο Πρόεδρος Bush χρησιμοποίησε τα λόγια του Ιρακινού blogger, δίνοντας στην δημοσιότητα το URL του: http://www.iraqthemodel.com. Από την ημέρα εκείνη η κίνηση στο blog αυτό τριπλασιάστηκε!

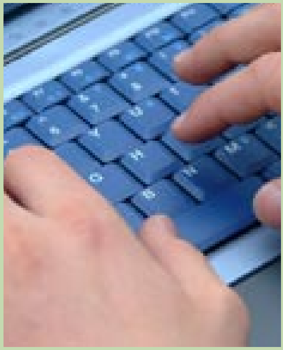
Έχει πολύ ενδιαφέρον να παρακολουθούμε τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι bloggers ανά τον κόσμο, αλλά και το μέχρι που μπορεί να φτάσει η φωνή μας, αν το θελήσουμε. Βέβαια είναι δίκοπο μαχαίρι αυτή η δημοσιότητα που δίνεται στο φαινόμενο του blogging. Είναι σίγουρο ότι οι κυβερνήσεις σιγά – σιγά θα αρχίσουν να παρακολουθούν τα όσα γράφονται στα blogs και θα έρθουμε αντιμέτωποι με μερικές κακόβουλες ενέργειες.

Πηγή: http://blogr.gr

li
nk
et
er
ia

Μην χάνεις ούτε ένα σχόλιο!

Λέξεις: Papo
http://javapapo.blogspot.com

Όσοι από εμάς διαβάζουμε αρκετά blog και αρεσκόμαστε στο να αφήνουμε σχόλια - πολλές φορές θέλουμε έναν εύκολο και γρήγορο τρόπο να μαθαίνουμε αν κάποιος απάντησε στο σχόλιο μας, τι είπε ή αν το σχόλιο μας επηρέασε την συζήτηση σε κάποιο βαθμό. Μέχρι να ανακαλύψουμε υπηρεσίες όπως αυτές που θα αναφερθούν πιο κάτω είτε τακτικά γυρίζαμε πίσω στην σελίδα του εγκλήματος για να δούμε αν κάποιος είχε απαντήσει είτε χρησιμοποιούσαμε **ειδικά comment feed** που μπορεί να έδιναν μερικά blog.

(1) http://co.mments.com

Εξαιρετικά βολικός μηχανισμός, τον έμαθα πριν μερικούς μήνες. Έκανες μια εγγραφή, στην συνέχεια αφού έβαζες στα αγαπημένα σου ένα κομματάκι κώδικα Javascript το οποίο ήταν μεταμφιεσμένο σαν link, μπορούσες να πας σε όποιο πόστ ήθελες και να πατήσεις το bookmarklet. Αυτόματα αυτό έστελνε τα στοιχεία στην υπηρεσία co.mments και στον λογαριασμό σου και έτσι **έχτιζες μια λίστα απο blog post** που αυτόματα το co.mments παρακολουθούσε αν κάποιος έγραψε κάποιο νέο σχόλιο. Επιπροσθέτως, έδινε και ενα **RSS feed το οποίο ανανεωνόταν** κάθε φορά που κάποιος έγραφε ενα comment σε οποιοδήποτε blog post είχες επιλέξει να παρακολουθείς. Στις ρυθμίσεις του λογαριασμού σου στο co.mments μπορούσες να αφαιρέσεις όποια post δεν σε ενδιέφεραν πια. Στην αρχή ήταν καλά, αλλά με τον καιρό υπήρξε ένα πρόβλημα. Παρατήρησα ότι το RSS feed που μου έδινε γινόταν updated αρκετά αργά.

(2) http://commentful.com

Ουσιαστικά κάνει ότι και το πάνω. Έχει και ένα **firefox plugin που αναβοσβήνει** κάθε φορά που κάποιος κάνει comment σε post που παρακολουθείς.

Σημείωση πρώτη: Σου λέει ότι μπορεί να παρακολουθεί μέχρι και 200 διαφορετικά post. Αν εσύ με τον καιρό βάζεις και βάζεις και ξεχνάς να διαγράφεις, κάποια στιγμή θα τιγκάρει.

Σημείωση δεύτερη: Δίνει και αυτό RSS feed, αλλά μάλλον δεν τα πάει καλά με τους **ελληνικούς χαρακτήρες** και όταν ανανεώνεται, αυτό που βλέπεις στις νέες καταχωρήσεις είναι καραγκιοζάκια! Καλή προσπάθεια γενικότερα και feed που ανανεώνεται πιο γρήγορα σε σχέση με το co.mments. Τους έστειλα email για το πρόβλημα με το encoding.

(3) http://cocomment.com

Για την ώρα η προσωπική μου επιλογή. Αντικατέστησε το co.mments από το address bar μου, και το ιδιαίτερα χρήσιμο firefox plugin πείρε την θέση του κάτω δεξιά στο status bar του firefox. Ωραίο site, αρκετά σβέλτο RSS, χρήσιμο plugin το οποίο ανανεώνεται.

Όσον αναφορά τις λειτουργίες του είναι οι ίδιες με τα παραπάνω, απλά φτιαγμένο **ίσως ένα κλικ πιο προσεγμένα!**

tv φλασια

Λέξεις: Enteka
http://enteka.blogspot.com

Έντεκα αγαπημένες μου παιδικές σειρές (όχι cartoons)

Για να κινούμενα σχέδια έχω ήδη γράψει, τώρα ήρθε η ώρα των εκπομπών -ελληνικών και ξένων- που χάραξαν τα παιδικά μου χρόνια ('80ς). Μακάρι να τις ξαναέβαζε η ΕΡΤ κλπ κλπ.

1) Σούπερ Γιαγιά.

Ίσως η αγαπημένη μου ξένη σειρά. Υπήρχε αυτή η γιαγιά, που, με λίγα λόγια, ήταν σούπερ! Έτρωγε κάτι και γινόταν πολύ δυνατή, πετούσε μ' ένα περίεργο ποδήλατο, πλάκωνε κάτι κακούς κλπ. Τη θυμάμαι πολύ αμυδρά, πολύ θα 'θελα να την ξαναδώ. [η Σούπερ Γιαγιά εν δράση - video: http://tinyurl.com/2b65eu]

2) Ο Θησαυρός της Βαγίας.

Βασισμένο στο συγκλονιστικό βιβλίο της Ζωρζ Σαρή (ήταν το πρώτο παιδικό που έγραψε και κυκλοφόρησε το '69). Ίσως η αγαπημένη μου σειρά ever, τη θυμάμαι απέξω -λες και τη βλέπω μπροστά μου. Τα παιδιά που πηγαίνουν στην Αίγινα με το καράβι, οι έρευνες στα αρχαία ευρήματα, μια γιορτή-τραπέζι στο χωριό (και μια γυναίκα τη λέγαν Ιουλία), το ψάξιμο για τις λίρες, κάποιος που πέφτει σε μια τρύπα, σασπένς, σασπένς, σασπένς. Με στοιχειώνει ακόμα η μουσική των τίτλων, κάτι ηλεκτρονικό-αγωνιώδες – κι οι σκηνές των τίτλων: ο Γερμανός που κλέβει το σεντούκι, μια έκρηξη, τα αρχαία…

3) Ο Παραμυθάς.

Δε χρειάζονται λόγια, χρειάζεται μόνο ένα λινκ: http://www.paramithas.gr

4) Ο Κήπος με τα Αγάλματα.

Κάτι παιδιά, κάτι αγάλματα, ένας κήπος. Προσπαθούσαν να τα προστατέψουν

από κάτι κακούς (ή καλούς;) που ήθελαν να τα πάρουν για να τα βάλουν σε μουσείο. Δε θυμάμαι τίποτα άλλο πέρα απ' το ότι ήταν συναρπαστική σειρά. (Βασισμένη στο βιβλίο της Ελένης Σαραντίτη)

5) Χιλιοποδαρούσα:

Εκπληκτικό μαγκαζίνο με τη Ροζαλία και τον Τιμολέων (και το Μετεωρολόγο Φώντα Λαδοπρακόπουλο). Ξέρετε τι τραυματικό μπορεί να είναι για τα παιδιά στη Ντίσνεϊλαντ να δουν τον υπάλληλο που κάνει τον Μίκυ Μάους να βγάζει τη μάσκα του... Περίπου το ίδιο είχε γίνει με μένα όταν βλέποντας την αγαπημένη μου Χιλιοποδαρούσα, είπαν οι παρουσιαστές (που ήταν κούκλες άρα υπαρκτά και αληθινά πλάσματα για μένα): "Μας ζητούν να σηκωθούμε από το τραπέζι και μια φορά για να μας δείτε". Και σηκώνονται και φαίνονται ανθρώπινα παντελόνια και πόδια! Μεγάλο σοκ. (εδώ σε βιντεάκι οι τίτλοι της εκπομπής:
http://tinyurl.com/ytyg4h)

6) Του Κουτιού τα Παραμύθια.

Κι εγώ ήθελα να είχα κάτω απ' το κρεβάτι μου τέτοιο κουτί.
[ένα επεισόδιο εδώ:
http://tinyurl.com/2qz4g2]

7) Dr. Who.

Εννοείται ότι ΔΕΝ είναι παιδική εκπομπή, την αντιμετώπιζα όμως έτσι γιατί την έδειχναν γύρω στις 5.30-6.00, time-slot που αξιωματικά ανήκε στα παιδιά. Έχω τραυματικές εμπειρίες, φοβόμουν τρομερά αυτά τα απαίσια τέρατα και ταραζόμουν όταν το μισό επεισόδιο διαδραματίζονταν στο σκοτάδι. Βλέπω σήμερα τα Daleks (κάτι παλιοσίδερα ήταν τελικά) και γελάω. [τίτλοι αρχής:
http://tinyurl.com/2s36hc]

8) Με το άλφα με το βήτα με το νι και με το σίγμα.

[Ψάχνω μανιωδώς το τραγουδάκι των τίτλων.] Κάθε εκπομπή άλλο γράμμα. Ας πούμε στο γράμμα Κάπα πήγαιναν σε μια πόλη από Κ (πχ Καβάλα) και ομάδες παιδιών παίζαν το κυνήγι του Χαμένου Θησαυρού, ψάχνοντας στην περιοχή αντικείμενα που άρχιζαν από Κ (πχ. κιθάρα, κολιέ, κλαδί κλπ). Το έβρισκα ιδιοφυές (αλλά ήμουν 7 χρονών – όλα μου φαίνονταν ιδιοφυή!)

9) Adrian Mole.

Τέλη των '80ς στην ΕΤ2. Υπέροχη μεταφορά των βιβλίων της Σου Τάουνσεντ, κάτι παραπάνω από παιδική σειρά. [μια σκηνή απ' τη σειρά:
http://tinyurl.com/2vbq4q]

10) Μάπετ Σόου.

Σχεδόν όλες τις υπόλοιπες σειρές έχω να τις δω 20 χρόνια κι η νοσταλγία μπλέκεται γλυκά με την υποκειμενικότητα - το πρόβλημά μου με το Μάπετ Σόου είναι ότι έχω δει τόσο πολύ που το 'χω σχεδόν βαρεθεί. Δεν παύει να είναι εκπληκτικό. [video: http://tinyurl.com/yyesv5]

11) Φρουτοπία.

Α Ξ Ε Π Ε Ρ Α Σ Τ Η! Δεν έχει παλιώσει καθόλου. Είδα πριν μέρες το πρώτο επεισόδιο μετά από δεκαετίες και έπαθα πλάκα. Το τραγούδι των τίτλων, εκείνη η βαθιά φωνή που έθετε τα ερωτήματα στο τέλος και μας προέτρεπε να δούμε το επόμενο επεισόδιο, οι χαρακτήρες, η αγωνία, το γέλιο…
[δείτε το πρώτο
επεισόδιο εδώ:
http://tinyurl.com/yuhnwt]

■

συ
νε
ντ
ευ
ξη

O blogger του μήνα: Rodia

http://rodiat7.blogspot.com

(μπορεί ο επόμενος να είσαι εσύ...)

Ποια μπλογκς θεωρούνται «καθαρόαιμα»;
Την άποψη της για το θέμα, ανάμεσα σε άλλα, μοιράζεται η **Rodia** μαζί μας, συζητώντας για την μπλογκόσφαιρα αλλά και την «στρατιά» των προσωπικών της ιστολογίων. Είναι η πρώτη γυναίκα που γίνεται μπλόγκερ του μήνα στο blogr, αν και η ίδια σχολιάζει πως δεν ξεχωρίζει τα blogs με το φύλο ή τις «ανδρικές και γυναικείες ματιές». Ακόμα, γίνεται αναφορά στο meta-blogging, σε ιστολόγια δηλαδή που έχουν ως θέμα τους το ίδιο το ιστολογείν. Περισσότερα, ακολουθούν παρακάτω.

BLOGR: *Μπορείς να μας σκιαγραφήσεις σε αδρές γραμμές το προφίλ σου;*

Το να σκιαγραφήσω το προφίλ μου, πέρα απ' ό,τι αναφέρεται στο προφίλ που έχω ανεβάσει στο blogger, το βρίσκω -ως blogger- αντιδεοντολογικό! Κατά καιρούς το έχω αλλάξει ή παραλλάξει, παίζοντας με ηλικιακούς αριθμούς, επαγγέλματα, φύλο, κλπ. Αλλοτε θολώνω τα νερά, που λένε, άλλοτε ξεκαθαρίζω καταστάσεις. **Η ανωνυμία είναι η κατάκτηση του διαδικτύου** και, όταν βρίσκομαι μέσα στο διαδίκτυο, θέλω να παραμένω ένα απλό nick name. Συντηρώ blog από το Νοέμβριο του 2005, αυτό δεν είναι μυστικό!

BLOGR: *Μια ερώτηση που μου έρχεται στο μυαλό για τον κάθε blogger είναι η προσωπική του ιστορία για το πως κατέληξε στο blogging. Ποια είναι η δικιά σου ιστορία; Γιατί αποφάσισες να ανοίξεις blog;*

Πρώτα πρώτα, δεν κατέληξα στο blogging, αλλά... αναβαθμίστηκα! Μετά από διάφορες περιπέτειες με ιστοσελίδες, φόρουμ, λογοτεχνικές λίστες, και τα σχετικά, βρήκα στο χώρο των blogs ένα τόπο ελεύθερης έκφρασης, που μου ταιριάζει επικοινωνιακά. **Δεν είμαι αναγκασμένη να "παίζω" τον αρχηγό** έχοντας το φορτίο της διαχείρισης ενός ιστότοπου και να "τ' ακούω" κι από πάνω, επειδή "του έλληνος ο τράχηλος ζυγόν δεν υποφέρει" και ό,τι έχει να κάνει με ρύθμιση και οργάνωση το βλέπει ως εξουσία, εναντίον της οποίας θεωρεί υποχρέωσή του να... αντιδρά!

BLOGR: *Είσαι η πρώτη γυναίκα από την οποία παίρνουμε συνέντευξη και θα ήθελα την γνώμη σου για το γυναικείο στοιχείο στα blogs. Πολλοί λένε ότι το γυναικείο*

φύλο υποεκπροσωπείται στα ελληνικά blogs. Ποια είναι η γνώμη σου; Χρειαζόμαστε περισσότερες γυναικείες φωνές στην μπλογκόσφαιρα;

Προβάλλω το γυναικείο μου προφίλ, οπότε, έχεις δίκιο που εκφράζεσαι με σιγουριά για το φύλο μου. Αλήθεια, πώς το κατάλαβες; χαχαχα! **Υπάρχουν πολλές γυναικείες φωνές που εκφράζονται με ειλικρίνεια, όπως και πολλές αντρικές που εκφράζονται με τον ίδιο τρόπο.** Δεν είμαι καθόλου βέβαιη ότι διαφέρουν οι ανθρώπινες ευαίσθητες φωνές όταν είναι ειλικρινείς -με τον εαυτό τους. Σε αυτό το συμπέρασμα έχω καταλήξει και αυτό μου δίνει πολλή χαρά. Νομίζω πως υπάρχουν αρκετοί ευαίσθητοι άνθρωποι στη μπλογκόσφαιρα και, όσο μεγαλώνει αυτός ο αριθμός, τόσο το καλύτερο. Ευαίσθητοι περί τα διάφορα κοινωνικά ζητήματα, τα ζητήματα της φύσης, της τεχνολογίας, και περί όσων πραγμάτων βελτιώνουν τη ζωή των ανθρώπων, αυτό εννοώ με τη λέξη "ευαισθησία" και όχι τη κλάψα, αν και αυτή χρειάζεται ώρες ώρες. Άνθρωποι είμαστε, τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο.

BLOGR: *Ποιες οι διαφορές ανάμεσα στην ανδρική και γυναικεία ματιά, έτσι όπως αυτή εμφανίζεται στα blogs;*

Νομίζω ότι απάντησα προηγουμένως. Δεν διαφέρουν οι ματιές των ανθρώπων, ιδίως όταν εκφράζουν την αλήθεια τους, την εσωτερική τους αλήθεια, πράγμα που συμβαίνει στα blogs. Αυτή είναι η γνώμη μου και η ανωνυμία συμβάλλει σε αυτό, στην ειλικρινή και ελεύθερη έκφραση δηλαδή.

BLOGR: *Είσαι γνωστή για τον "στρατό" των blogs σου. Θα μπορούσες να μας πεις δυο λόγια για τα blogs τα οποία έχεις; Πως προέκυψαν και τι εξυπηρετούν τα τόσα πολλά και διαφορετικά blogs;*

Να σου πω... Βρέθηκα μπροστά σε ένα δίλημμα ξεκινώντας. Επειδή έχω ένα σωρό εαυτούς που ζητούν όλοι να εκφραστούν, με διαφορετικούς τρόπους και με διάφορες μορφές τέχνης, σκεφτόμουν να σκαρώσω διάφορα και διαφορετικά blogs, χρησιμοποιώντας σε καθένα και άλλο ψευδώνυμο. **Αυτό όμως θα με ανάγκαζε να κάνω διαρκώς login και logout,** πράγμα που το βρήκα κουραστικό. Ετσι, αποφάσισα να δημιουργήσω πολλά blogs, ανάλογα με το θέμα που πραγματεύεται το καθένα. Δεν υπήρχε, βλέπεις, τότε ακόμα το wordpress που έχει θεματικές ενότητες. Οταν φάνηκε στο στερέωμα, βαρέθηκα να μετακομίσω την πραμμάτεια μου, που δεν ήταν και μικρή!

BLOGR: *Πρόσφατα ξεκίνησε μια προσπάθεια δημιουργίας ενός ελληνικού metablogging blog, του gr-metablogging.blogspot.com, στην οποία συμμετέχεις και εσύ. Αν και όπως μας είπες δεν ξεκίνησες εσύ αυτό το blog, ωστόσο μπορείς να μας πεις τι περίπου είναι και σε τι "στοχεύει";*

Το http://www.metablogging.gr πήγε ήδη σε δικό του χώρο, δεν βρίσκεται πλέον στο blogger. **Είναι μια ωραία ιδέα του Χαρτοπόντικα,** που την ασπάστηκα αμέσως, όταν πρότεινε τη συμμετοχή μου. «Το Metablogging.gr είναι ένα ομαδικό ιστολόγιο για το ιστολογείν. Φιλοξενεί σκέψεις, απόψεις, ειδήσεις, ιδέες, προτάσεις και συμβουλές με αποκλειστικό θέμα τα ιστολόγια (blogs) και το ιστολογείν (blogging)» όπως γράφει ο

συ νε ντ ευ ξη

Χαρτοπόντικας εδώ:
http://metablogging.gr/?page_id=2
Είχαμε συνηθίσει βέβαια να ονομάζουμε έτσι -με τον όρο "metablogging"- τα κουτσομπολίστικα posts και σχόλια. Σε αυτό το χώρο όμως, η έννοια "metablogging" βρήκε την πραγματική της σημασία.

BLOGR: *Ποιο νομίζεις ότι είναι το μυστικό της επιτυχίας ενός blog για εσένα; Τι το ξεχωριστό πρέπει να έχει ένα blog δηλαδή για να το θεωρήσεις πετυχημένο;*

Εμένα δεν με ενδιαφέρει η επιτυχία ενός blog, με το νόημα που δίνουν οι πολλοί στη λέξη αυτή. Άλλωστε, **βρίσκω αδύνατο να είναι ένα blog εντελώς ισορροπημένο**, να διατηρεί διαρκώς το ίδιο επίπεδο έκφρασης δηλαδή, εκτός αν πρόκειται για ένα θεματικό blog, το οποίο αναφέρεται σε κάτι τι συγκεκριμένο. Σε μένα πάντως, δεν αρέσουν και τόσο τα θεματικά blogs. Είναι χρήσιμα βεβαίως και καταφεύγω εκεί όταν έχω απορίες σχετικές με το θέμα που πραγματεύονται, αλλά δεν είναι... καθαρόαιμα blogs! Χαίρομαι περισσότερο να ανακαλύπτω ψυχούλες, παρά συμβουλές, πώς να το κάνουμε...

BLOGR: *Γίναμε όλοι μάρτυρες της τεράστιας έκρηξης των ελληνικών blogs τους τελευταίους μήνες. Ποια είναι η άποψή σου γι' αυτό; Όσοι περισσότεροι, τόσο το καλύτερο ή λίγοι και καλοί;*

Φυσικά και όσο πιο πολλοί τόσο πιο καλά, ούτε λόγος!!! Χαίρομαι πάρα πολύ γι αυτό, αν και τώρα **δεν προλαβαίνω να διαβάζω τόσα blogs όσα διάβαζα παλιότερα.** Συνεχίζω πάντως να ανακαλύπτω όλο και κάποια νέα και αυτό είναι τρομερά ενδιαφέρον. Μου αρέσει να ταράζονται διαρκώς τα νερά, να υπάρχει κινητικότητα στο διαδίκτυο.

BLOGR: *Μιας και είσαι από τους σχετικά παλαιούς blogger και έχεις δει την εξέλιξη της ελληνικής μπλογκόσφαιρας, τι νομίζεις ότι μας επιφυλάσσει το μέλλον;*

Ε, δεν είμαι και πολύ παλιά! Ένα χρόνο και κάτι ψιλά βρίσκομαι εδώ πέρα. Το μέλλον το βλέπω πάντοτε με αισιοδοξία, είναι θέμα χαρακτήρα και αυτό δεν αλλάζει. **Η μπλογκόσφαιρα δεν παύει να με εκπλήσσει,** άλλοτε ευχάριστα και άλλοτε -λίγες φορές, ευτυχώς!- δυσάρεστα. Οι ανθρώπινες αδυναμίες και τα πάθη υποτάσσονται στους άγραφους κανόνες της επικοινωνίας, και αυτό είναι κάτι τι που όλοι επιθυμούν να κερδίσουν: την επικοινωνία, τη συμμετοχή. Ετσι, επειδή κανείς (γνώμη μου, ε) δεν θέλει την απομόνωση, πασχίζει να ισορροπεί ακόμα και με μικρές επικοινωνιακές παρεκκλίσεις. Το ευτύχημα είναι ότι ένα blog μπορεί να διατηρεί τη μοναδικότητα και τη μοναχικότητά(!!) του, παράλληλα με τη διαδικτύωσή του με όλες τις άλλες δικτυακές μονάδες ή κοινότητες. Αυτή νομίζω πως είναι και η δύναμή του: Η μοναδική έκφραση, η έκφραση της μοναδικής γνώμης.

BLOGR: Τέλος, έχεις κάποια μελλοντικά σχέδια όσον αφορά τον κόσμο της μπλογκόσφαιρας;

Οσον αφορά τον κόσμο της μπλογκόσφαιρας, δεν έχω σχέδια, δεν μπορώ να κάνω σχέδια, δεν είναι δυνατό (γνώμη μου) να κάνει κάποιος σχέδια. Τα πράγματα ρέουν διαρκώς τόσο γρήγορα, που σχεδόν δεν προλαβαίνω να τα παρακολουθήσω. **Απλώς, ακολουθώ το ρεύμα!**

history

Λέξεις: Δημήτρης Στεφώσης
http://stefosis.blogspot.com

Η ιστορία δεν είναι θρησκεία

"Η Ιστορία δεν είναι θρησκεία. Ο ιστορικός δε δέχεται κανένα δόγμα, δε σέβεται καμία απαγόρευση, δε γνωρίζει ταμπού. Μπορεί κιόλας να ενοχλεί. Η Ιστορία δεν είναι ηθική. Η Ιστορία δεν είναι σκλάβος της επικαιρότητας. **Η Ιστορία υπολογίζει στη μνήμη, δεν υποτάσσεται, όμως, σε αυτήν.** Σε ένα ελεύθερο κράτος ούτε η Βουλή ούτε η δικαστική αρχή είναι αρμόδιες να ορίσουν την ιστορική αλήθεια. Η πολιτική του κράτους δεν είναι η πολιτική της Ιστορίας."

Τα λόγια αυτά ανήκουν στο σπουδαίο Γάλλο ελληνιστή ιστορικό **Pierre Vidal-Naquet** (1930-2006) και περιλαμβάνονται στο βιβλίο του **"Αγώνας μου, Η Ιστορία",** το οποίο κυκλοφορεί στην ελληνική από σήμερα (εκδόσεις "Ολκός"). Αποσπάσματα του βιβλίου προδημοσιεύθηκαν στο "Βήμα". Στον τόμο αυτόν περιέχονται συνομιλίες αυτοβιογραφικού χαρακτήρα του Vidal-Naquet με δύο νεότερους Γάλλους ιστορικούς λίγο πριν το θάνατό του.

Η σκέψη του σπουδαίου ελληνιστή ότι η "Ιστορία δεν είναι θρησκεία" και ότι η ιστορική αλήθεια δεν υπόκειται στον έλεγχο και τη βούληση του (οποιουδήποτε) κράτους ή αρχής αποτελεί, κατά τη γνώμη μου, την καλύτερη απάντηση στους κάθε είδους φασίζοντες "εθνικοπατριώτες", οι οποίοι προτιμούν την Ιστορία όχι ως επιστήμη αλλά ως επιβεβαίωση και κατάφαση των βαυκαλιστικών ιδεολογημάτων τους.

Ας διαβάσουν αυτή τη σκέψη εκείνοι, οι οποίοι βομβαρδίζουν τις τελευταίες ημέρες το "SocioThoughts..." με δεκάδες σχόλια υβριστικού περιεχομένου και απειλητικού ύφους ("Ο πρώτος Βουλγαροσκοπιανός που θα σφάξουμε, θα είσαι εσύ", είναι ένα από τα πιο χαριτωμένα...) και με ανάγκασαν, δυστυχώς, να "ελέγχω" ό,τι καταχωρείται εδώ. Επαναλαμβάνω την πρόσκληση σε οποιονδήποτε από τους **"ανώνυμους" ή "ψευδώνυμους"** έχει μελετήσει τα νέα σχολικά βιβλία Ιστορίας για τα ελλαδικά σχολεία περισσότερο από εμένα να φιλοξενήσω (επιστημονικά τεκμηριωμένο) άρθρο του για τα θέματα αυτά στο "SocioThoughts..."

Επαναλαμβάνω, επιπλέον, τη διεθνώς παραδεδεγμένη άποψη ότι η διδασκαλία της Ιστορίας (και των κοινωνικών επιστημών γενικότερα) πρέπει να βασίζεται σε επιστημονικά και παιδαγωγικά δεδομένα και όχι στην ιδεολογία οιουδήποτε... Το μάθημα της Ιστορίας στην πρώτη και τη δεύτερη εκπαιδευτική βαθμίδα πρέπει να προετοιμάζει τους μαθητές για τον κόσμο, στον οποίο θα ζήσουν, και όχι να τους φανατίζει στο όνομα ενός φαντασιακού παρελθόντος...

Ας μετονομασθεί και ας μετασχηματισθεί, επιτέλους, το **"Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων"** της Ελλάδας σε **"Υπουργείο Παιδείας, Επιστημών και Πολιτισμού"!**

γ
ι
ατ
ι
;

Έχουμε πόλεμο

Ποιος θα κλάψει για τον φοιτητή που έμεινε παράλυτος; Ποιος θα κλάψει για τον κουκουλοφόρο και ποιος για τον ματατζή. Αυτός ο τελευταίος άραγε έχει κάποιον να τον κλάψει; Γιατί να πρέπει να κλάψει κάποιος; Γιατί το συλλαλητήριο γίνεται πόλεμος; Δεν μπορεί να είναι ειρηνικό;

Ποιοι είναι αυτοί που πετάνε μολότοφ; Γιατί το κάνουν; Γιατί τα media δείχνουν τους 10 που γκρεμίζουν και όχι τους χιλιάδες που γκρεμίζονται; Γιατί σήμερα η τηλεόραση φτιάχνει κλίμα για τον αυριανό πόλεμο; Γιατί οι πολιτικοί κάνουν τις πάπιες;

Εσύ γιατί θα πας αύριο στον πόλεμο; Γιατί θα ρισκάρεις την αρτιμέλεια σου; Γιατί θα πολεμήσεις; Ποιον θα πολεμήσεις; Η Γιαννάκου και ο Πολύδωρας θα πίνουν ζεστό καφέ και εσύ δεν θα έχεις μάσκα για τα δακρυγόνα. Και αυτό το επαναστατικό μαντίλι δεν πιάνει. Το έχω δοκιμάσει. Ο μαύρος ή αλλιώς χούλιγκαν ή όπως θες έχει εξοπλισμό και θα χαλάσει τον αγώνα σου με κάθε τρόπο.

Γιατί λοιπόν θα πας στον πόλεμο; Μήπως είσαι εσύ το άλλοθι; **Μήπως είσαι ΤΟ πολιτικό παιχνιδάκι;** Νομίζεις ότι επαναστατείς, νομίζεις πως ακούγεσαι; Ποιοι είναι οι ηγέτες σου; Ποιος σε εκπροσωπεί; Παιδιά που δεν ξέρουν να μιλήσουν και βιάζονται τρώγοντας άρθρα και σύμφωνα μιλώντας με διάλεκτο του 70. Έλεος σύντροφοι, ο Τσε δεν πίνει καφέ στο μοναστηράκι πια! Δεν σε είδα να φτιάχνεις πανό που λένε **"ΈΞΩ ΟΙ ΧΟΥΛΙΓΚΑΝ ΑΠ ΤΙΣ ΠΟΡΕΙΕΣ ΜΑΣ".** Διαδήλωσες ποτέ γι αυτό; Φίλε μου τα πράγματα μπλέκονται αν δεν είσαι σαφής.

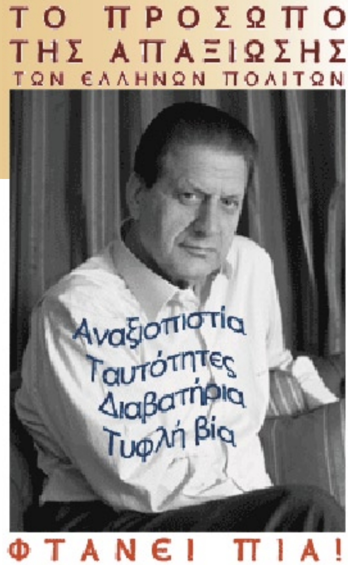
Λέξεις: Lexx
http://www.akrovates.com/goriana

Γιατί θα πας; Ο πόλεμος έχει ματ και χούλιγκαν. Έχει μίντια και κυβέρνηση. Τα κόμματα ζουν από τον ρομαντισμό σου; ΕΔΩ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ, ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΚΩΛΟΧΑΝΕΙΟ. Γιατί θα πας;

Αύριο θα είναι αργά και σήμερα είναι πιο αργά παρά ποτέ. Μη μου πεις όμως ότι ξέρεις γιατί θα πας. Πίστεψε με ότι όλοι οι παραπάνω ξέρουν γιατί θα πάνε. Είναι η δουλειά τους. **Εσύ ρομαντικέ φοιτητή γιατί θα ρισκάρεις;** Είναι δίκαιο; Νομίζεις θα ακουστείς;

Σιχάθηκα αυτήν την κατάσταση. Καταλαβαίνω. Είμαστε το παιχνιδάκι. Και αύριο στις ειδήσεις θέλω να μου πεις αν ακούστηκες. Γιατί πια οι ρόλοι έχουν αντιστραφεί και αν δεν κοιτάς τους όρους του συμβολαίου θα στην φέρουν. **Γι αυτό σταμάτα να είσαι μαλάκας και βάλε το μυαλό σου να κάνει μια τούμπα ή και τρεις.**

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ

Εμείς οι Έλληνες πολίτες ζούμε, σε καθημερινή πλέον βάση, μια απαξίωση σε βάρος μας. Σε κανέναν άλλο τομέα της Διοίκησης της χώρας μας η απαξίωση αυτή δεν είναι πιο έντονη απ' ότι στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

Διαμαρτυρόμαστε για την απαξίωση σε βάρος μας, που παίρνει τη μορφή τυφλής βίας εναντίον συμπολιτών μας.

Διαμαρτυρόμαστε για την απαξίωση σε βάρος μας, όταν αυτή εκδηλώνεται με την συγκάλυψη της έκνομης δράσης λίγων αστυνομικών.

Διαμαρτυρόμαστε για την απαξίωση σε βάρος μας, που αποτελεί η ανείπωτη ταλαιπωρία για την έκδοση διαβατηρίου και ταυτότητας.

Φτάνει πιά! Ζητούμε τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων για να σταματήσει η απαξίωση σε βάρος των Ελλήνων πολιτών.

Ζητούμε:
* Τον απόλυτο σεβασμό προς την προσωπικότητα και την αξιοπρέπεια των πολιτών.
* Την αποκατάσταση, με έργα και πράξεις, της αξιοπιστίας της Ελληνικής Αστυνομίας στην οποία έχει ανατεθεί η τήρηση της έννομης τάξης.
* Τον άμεσο εξορθολογισμό διαδικασιών για την έκδοση διαβατηρίων και ταυτοτήτων.

Ζητούμε αυτά που θα έπρεπε να είναι αυτονόητα σε μια δημοκρατική κοινωνία στον 21ο αιώνα.

Μια πρωτοβουλία των ιστολογίων: Αμπελοφιλοσοφίες, αναΜόρφωση-ιστολόγιο, ΔΕ ΜΑΣΑΜΕ ΡΕ, Ελεύθερος Σκοπευτής, Ιστολόγιον, ΚΑΙ βλέπω ΚΑΙ ακούω ΚΑΙ μιλάω, Καλτσόβρακο, Λαπούτα, Λευκός Θόρυβος, λ:ηρ, Μαργαριταρένια, Με Νταούλια και Ζουρνάδες, Στέφανος Ν. Παπανώτας, το χέρι, Ψιλικατζού, ANARRIMA, Digital Era, divaynne, doncat, eidisis-sxolia, Fairy Smoke, fastbackwards, Gravity & the Wind, GreekUniversityReform, Non-Linear Complexity, Nylon, oraelladas, RealityTape, taparaponasas stoMIXER, vrypan|net|weblog, We are not alone
Πάρτε μέρος στην πρωτοβουλία μας: http://logodosia.net/apaxiosi/?page_id=3

d o n o r

Λέξεις: Sadmanivo
http://tempeterra.wordpress.com

Με το ζόρι δωρητής…

… Και στα ξαφνικά μαθαίνω ότι στη βουλή προωθείται πρόταση νόμου για την δωρεά οργάνων, αλλά πώς;

Θα θεωρούνται, λέει, όλοι οι Έλληνες de facto υποψήφιοι δωρητές οργάνων, εκτός αν δηλώσουν διαφορετικά. A priori δηλαδή δωρητής.

Η δωρεά οργάνων είναι μια ανθρωπιστική και λογική πράξη και τιμά τους δωρητές. Αλλά η πρόταση νόμου υποσκάπτει τον εθελοντικό χαρακτήρα της δωρεάς, καθότι ναι μεν μπορεί ο καθένας να αρνηθεί, πλην όμως η άρνηση προϋποθέτει μια ενεργητική πράξη, πιθανή (έως πολύ πιθανή) γραφειοκρατία και αντιμετώπιση μιας ψυχολογικής πίεσης (όπως και κάθε πράξη που αντιτίθεται σε κοινωνικούς κανόνες), συνθήκες που ασκούν ανασταλτική επιρροή σε μια πιθανή άρνηση.

Είναι σα να λέμε ότι η ελεημοσύνη είναι θεμιτή και ανθρωπιστική δραστηριότητα, αλλά κάθε πολίτης

θα πληρώνει υποχρεωτικά κάποιο ποσό γι' αυτό το λόγο εκτός εαν αρνηθεί γραπτώς… Και λες εσύ ο φιλότιμος και ανασφαλής φτωχομαλάκας: θα γίνω ρόμπα αρνούμενος να πληρώσω; Δε γ@μιέται…

Κι όμως κύριοι, γ@μιέται.

Στην τελική, είμαστε ή δεν είμαστε κύριοι του σώματός μας; Από πότε θεωρείται κοινό κτήμα και πρέπει να διεκδικήσουμε εκ νέου το ήδη κεκτημένο και αυτονόητο; Αλλά, κάτι τέτοια είναι χαρακτηριστικά της φιλοσοφίας των κυβερνούντων. Όμως, καλωσύνη με το ζόρι δεν είναι καλωσύνη.

Κάτι με ενοχλεί σ' αυτά τα ψυχολογικά παιχνιδάκια. Μου μυρίζουν φασισμό, για να είμαι ειλικρινής. Και, μια που ήρθε η κουβέντα σ' αυτό, τώρα τελευταία μυρίζω όλο και συχνότερα αυτή την οσμή… Μήπως να περάσει κανένας κύριος των ΜΑΤ να με θεραπεύσει δια της ραβδοπιπτικής μεθόδου;

Σχετικές πηγές:
Transplantation.gr ,
anthropos.gr,
αλλά και απόψεις προσώπων, και να μην το ξεχάσω, έχει και το in.gr (κάτω δεξιά) ένα σχετικό "δημοψήφισμα" που το θεωρώ χαζό όπως όλα αυτά τα "δημοψηφίσματα", αλλά αυτό είναι άσχετο.

go od n ew s

Αυτό με τον επαναπατρισμό...

Να και μια πολύ ευχάριστη είδηση. Επαναπατρίζονται αρχαία κειμήλια που είχαν βγει παράνομα από την χώρα μας. Πρόκειται για ένα χρυσό στεφάνι και ένα άγαλμα Κόρη που φιλοξενούνταν στο **μουσείο Γκετί** και που πλέον θα έχουν για καινούργιο σπίτι το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. Είναι η δεύτερη επιτυχία επιστροφής αρχαιοτήτων στην Ελλάδα αφού πριν από λίγους μήνες είχαν επιστρέψει άλλα δύο, μία στήλη και ένα ανάγλυφο.

Το χρυσό στεφάνι

Έτσι ανοίγει ο δρόμος για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα αφού φαίνεται να μας εμπιστεύονται οι ξένοι στην φύλαξη και συντήρηση τους. Αυτό δήλωσε ο πρωθυπουργός κ.Καραμαλνής και εύχομαι πραγματικά να το πετύχει για να μην τρέχουμε στας Αγγλίας να δούμε τα δικά μας επιτεύγματα.

Λέξεις: Gr History X
http://greekhistoryx.blogspot.com

Ένα blog γίνεται ταινία

Ταινία θα γίνει το blog της Λονδρέζας **Belle de Jour,** ένα blog που αποτελεί το ημερολόγιο ενός **high-class call girl** που απασχόλησε ιδιαίτερα τον τύπο πριν από 3 χρόνια. Το blog βραβεύτηκε το 2003 από την εφημερίδα Guardian ως blog της χρονιάς.

Πρωταγωνίστρια της ταινίας θα είναι η **Billie Piper,** η οποία καθιερώθηκε μετά το ρόλο της στην εξαιρετικά δημοφιλή σειρά Dr Who.

Η ταυτότητα του συγγραφέα του blog **παραμένει άγνωστη** και το γεγονός αυτό έχει προκαλέσει πολλές συζητήσεις γύρω από τη γνησιότητα του blog. Πολλοί bloggers αμφισβητούν το γεγονός ότι πίσω από τα posts κρύβεται μια γυναίκα, κάποιοι άλλοι θεωρούν ότι μια **ευφάνταστη δημοσιογράφος** έχει δημιουργήσει το blog ενώ πολλοί είναι αυτοί που είναι φαν του συγκεκριμένου blog και πιστεύουν την Belle de Jour που γράφει «Κάποιοι θεωρούν ότι είμαι μια ευφάνταστη δημοσιογράφος. Δυστυχώς δεν είμαι τόσο έξυπνη ώστε να μπορώ να δημιουργήσω από τη φαντασία μου αυτό το blog. Είμαι μια call girl».

Το blog πριν από 2 χρόνια δημοσιεύτηκε σε βιβλίο (Belle De Jour: Intimate Adventures of a London Call Girl) ενώ 1,5 χρόνο αργότερα, το Σεπτέμβριο του 2006, εκδόθηκε και το δεύτερο βιβλίο της Belle de Jour (The Further Adventures of a London Call Girl). **Η ταινία θα προβληθεί από το ITV2 φέτος το φθινόπωρο.**

Πηγή: http://www.bfax.gr

m
s
n
lo
ve

MSN αγάπη μου!

...ή αλλιώς πώς φλερτάρει η σημερινή νεολαία!

Λέξεις: Carrie & Bridget
http://carrievsbridget.blogspot.com

Έκτακτο μεσημεριανό meeting σήμερα για την παρέα των 6!

Η Σ. επέμενε να μας κεράσει (!) καφέ! Τη βρήκαμε στην καφετέρια της γειτονιάς με ένα χαμόγελο μέχρι τα αυτιά...

- Τα έφτιαξα με τον Α.!!!
- Ωωωωω!
- Επιτέλους! (αυτή ήταν η Μ...)

Εδώ να κάνω μια παρένθεση και να αναφέρω ότι ο Α. είναι συμμαθητής της Σ. από το φροντιστήριο και "κάτι παίζει" εδώ και πολύ πολύ καιρό! Ε, εδώ που τα λέμε, καιρός ήταν! ;-)

- Και; Πώς έγινε; Θέλουμε λεπτομέρειες!

Μμμμ... Οι λεπτομέρειες λοιπόν! Χτες το βράδυ μιλούσαν 3 ώρες στο msn! Και ανάμεσα σε πολλά lol, rotfl και emoticons ο Α. της εξομολογήθηκε τον έρωτά του! Κι η Σ. παραδέχτηκε ότι κι αυτή τον γουστάρει (αφού πρώτα έστειλε το κλασσικό emoticon που κοκκινίζει...)! Και ξέρετε ποιό είναι το ακόμα πιο περίεργο; Ακόμα δεν έχουν συναντηθεί..! Θα βρεθούν λέει το Σάββατο μετά το διαγώνισμα!

Αυτός είναι λοιπόν ο τρόπος που φλερτάρει η σημερινή νεολαία;

Δεν είναι λίγο... pathetic;

Που πήγε εκείνο το - απαίσιο ομολογουμένως - "θες να τα φτιάξουμε;" (ποιά; τα κουλουράκια; ή τα μαλλιά μας μπούκλες;); Που το ακολουθούσε ένα αδέξιο πρώτο φιλί;

Η νέα γενιά σκέφτεται πλέον σε greeklish, εκφράζει τα αισθήματα της με emoticons και κάνει σχέσεις μέσω ίντερνετ;

Εγώ είμαι τόσο "αρχαία" ή αυτή η νέα κατάσταση είναι ανησυχητική;

μπ
λο
γκ
ερ
ζ

Johnny Nomad was here

Λέξεις: lkrory21
http://hauptpunkte.blogspot.com

Link - Johny's blog:
http://tinyurl.com/2d3kvf

Ο **Johnny Nomad** φαίνεται σαν ένας τυπικός 26χρονός αμερικάνος από την Louisiana των Η.Π.Α. Όμως τα φαινομένα απατούν! Έχει γυρίσει όλο τον κόσμο (Όλες τις ηπείρους και συνολικά περί τις 70 χώρες!) από τον Δεκέμβρη του 2003 οπότε και αποφοίτησε από το πανεπιστήμιο LSU.

Συνολικά έχει μείνει μόλις 6 μήνες σπίτι του τα τελευταία 3 χρόνια! Πριν 2 εβδομάδες ήταν στην Αθήνα (όπου έφθασε μέσω Τουρκίας ενώ πριν από εκεί βρισκόταν στο Καζακστάν και το Κιργιστάν!) και έμεινε στο σπίτι φίλης μας μέσω του couchsurfing! Τον γνωρίσαμε για ένα βράδυ που βρέθηκε στην ...Αβραμιώτου (of all places!!!!) και αποδείχθηκε πολύ ενδιαφέρον τύπος!

Αυτή την στιγμή βρίσκεται στην Ισπανία... Μπορείτε να παρακολουθήσετε τα ταξίδια του μέσα από το travel blog του ενώ του έχει αφιερώσει πρόσφατα άρθρο και η εφημερίδα του Louisiana State University.

C U Around, Johnny...

ΗΡΘΑΝ ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΠΡΑΙΤΟΡΕΣ απ' αλλού

Τώρα ηρέμησα.

Καληνύχτα...και καλό μήνα!

Σήμερα που είναι πρωταπριλιά, μπορώ να πω:

ΟΜΟΡΦΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΗΘΙΚΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΑ ΠΛΑΣΜΕΝΟΣ κτλ κτλ

Πηγή: http://apallou.blogspot.com

μπ
λο
γκ
ερ
ζ

Η φτωχή Πορτογαλία και η φαιδρά Πορτοκαλέα...

Πριν λίγες ημέρες τέθηκε σε λειτουργία μια τεράστια **μονάδα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκά** πλαίσια η οποία θα συμβάλλει στην επίτευξη του στόχου που έχει θέσει η Πορτογαλία για την κάλυψη του 45% των ενεργειακών της αναγκών από ανανεώσιμες, δωρεάν και πεντακάθαρες πηγές ενέργειας.

Η συγκεκριμένη μονάδα βρίσκεται ανάμεσα στους ελαιώνες της Σέρπα, στη νοτιοανατολική Πορτογαλία, σε μια έκταση 600 στρεμμάτων και θα καλύπτει τις καθημερινές ανάγκες 8.000 νοικοκυριών.

Η Πορτογαλία έχοντας διαγνώσει πόσο δυσβάσταχτη είναι η εξάρτηση της οικονομίας της από το πετρέλαιο και διαθέτοντας άφθονες πηγές ανανεώσιμης ενέργειας, τόλμησε να επενδύσει μεγάλα ποσά, αλλά και να επιδιώξη την ουσιαστική απεξάρτηση της μέσα σε ορίζοντα τριών χρόνων. Στα πλαίσια της ίδιας πολιτικής, η Πορτογαλία κατασκευάζει υπεράκτιες μονάδες στον Ατλαντικό, οι οποίες θα παράγουν ηλεκτρισμό από την κίνηση των κυμάτων του ωκεανού και υπολογίζεται ότι το 2010 η ενέργεια από τις ανανεώσιμες πηγές θα καλύπτει τις ανάγκες 750.000 νοικοκυριών.

Η Πορτογαλία πέραν της δυσχερούς οικονομικής της κατάστασης σε σχέση με τους Ευρωπαίους εταίρους της έχει και πολύ ήλιο. Και βέβαια δεν είναι μόνο αυτές οι ομοιότητες της με την χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας…

Λέξεις: Angelito
http://calledrama.blogspot.com

(posted:
1 Απριλίου
2007)

Οχι της Αστυνομίας στις περιφορές των Επιταφίων

Από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης έγινε γνωστό ότι η κυβέρνηση εξετάζει το ενδεχόμενο να απαγορευθούν εφέτος οι περιφορές επιταφίων σε όλη την χώρα, καθώς πληροφορίες που καταφθάνουν στην ΕΛΑΣ ,αναφέρουν ότι ομάδες χούλιγκαν κουκουλοφόρων σχεδιάζουν να εκμεταλλευθούν τις πορείες των κατά τόπους ποιμνίων και να δημιουργήσουν εκτεταμένα επεισόδια. Ο Υπουργός έχει ήδη θέσει το θέμα στον Αρχιεπίσκοπο, ο οποίος φέρεται δυσαρεστημένος. Πληροφορίες αναφέρουν ότι ο Αρχιεπίσκοπος ζήτησε να γίνουν περιφορές σε τουλάχιστον πέντε μεγάλες πόλεις με την προστασία των δυνάμεων των ΜΑΤ και επανέφερε ως επιτακτικό το ζήτημα της θέσπισης και δημιουργίας της ΕΚΚΛ.ΑΣ. (Εκκλησιαστικής Αστυνομίας).

Λέξεις: Padrazo
http://padrazo.blogspot.com

Λέξεις: Ι.Π. Πότης
http://stonpyrgo.blogspot.com

Περι καθαριότητας

Με τον καιρό άρχισες να ξεχνάς. Ε τις συνεχείς πλύσεις στο πάτωμα του μυαλού σου με αλκοόλ οι περισσότεροι λεκέδες του παρελθόντος εξαφανίστηκαν. Παρολα αυτά, όταν κάποια πλακάκια εχουν σπάσει, ένα σφουγγάρισμα όχι μόνο δεν αρκεί άλλα κανει τα ραγίσματα πιο ευδιάκριτα και την απουσία κομματιών ενοχλητική.

Όσο κι αν προσπαθήσεις να τα φανταστείς σαν μέρος ένος μεγαλύτερου ψηφιδωτού που καλύπτει και πατώματα άλλων, είναι τόσο άναρχα σπασμένα που όχι μόνο δεν βλέπεις σχέδιο αλλά σε κάνουν να αμφιβάλλεις και για την σταθερότητα όλου του οικοδομήματος.

Μετά αναρρωτιέσαι για τα χαμένα κομμάτια. Κι όμως το ξέρεις, βρίσκονται στα χέρια γυναικών που χόρεψαν στο πάτωμα σου όπως ξέρεις ότι αυτά δεν είναι μόνο άσχημες αναμνήσεις αλλά κομμάτια από τη ζωή σου.

Άλλες αφηρημένες σκόνταψαν σε ρωγμές που είχαν αφήσει προηγούμενες, άλλες δυναμικές, με γέλια και χτύπωντας το τακούνι τους επανηλλειμένα σαν μια γεώτρηση ορυκτού πόνου, αλλά στις περισσότερες τα έδωσες εσύ με τα χέρια σου. Μια ελάχιστη ανταπόδωση αφού άγαρμπος καθώς είσαι με το ξύλινο πόδι σου είχες ήδη αφήσει τα σημάδια σου,είχες πληγώσει πολλά παρκέ.

Βλέποντας το βομβαρδισμένο αυτο τοπίο απελπίζεσαι και διστάζεις να απο-

φασίσεις. **Κόκκινη μοκέτα ή μποέμικη κουρελού;** Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο πρέπει να καλύψεις αυτό το χάλι - τώρα που θέλεις ξανά να καλέσεις κάποια - όσο και αν το ανώμαλο ανάγλυφο θα προδίδει την κατάσταση απο κάτω.

Να χαίρεσαι καπετάνιε. Να χαίρεσαι που άνοιξες τις πόρτες της ύπαρξης σου και είδαν κάποιοι κάτι περισσότερο από τη σοβατισμένη πρόσοψη και τις λευκές κουρτίνες του σπιτιού σου. Να χαίρεσαι γιατί στοβιλίστηκαν στη ψυχή σου αιθέριες υπάρξεις και δεν τις ξέχασες. Να χαίρεσαι που μετά απο τόσες ζημιές έχεις ακόμα διάθεση να φιλοξενήσεις κάποια στο φτωχικό σου. Να χαίρεσαι γιατί ένα λείο,πεντακάθαρο πάτωμα φοβάται κανείς να το περπατήσει και νοιώθει άβολα με τα λερωμένα του παπούτσια. **Να χαίρεσαι το πάτωμα σου.**

μπ λο γκ ερ ζ

Ρώμη

Κάποιοι λένε ότι η σημερινή εποχή είναι κρίσιμη, μεταβατική, σπουδαία.

Τρίχες λέω εγώ. Πιο στάσιμη εποχή δεν έχω ξαναδεί. Όλα στάσιμα. Και μη μου πει κανείς ότι το ipod και το pc αποτελούν επανάσταση.

Για μένα μια είναι η απόλυτη εποχή. **Η Ρώμη.**

Εκεί ο παράδεισος και η κόλαση μαζί. Η απόλυτη κοσμοκρατορία, με την απόλυτη πυκνότητα γεγονότων και ανατροπών.

Φαινόμενα κοινωνικά που δεν τάχε δει ξανά ο κόσμος. Και δεν τα ξαναείδε από τότε. Μιλάμε σήμερα για reality show. Μα το κολοσαίο ήταν το απόλυτο reality. Η ζωή και ο θάνατος μπροστά σας. Το απόλυτο show.

Τα προβλήματα τότε ήταν άλυτα. Τόσο άλυτα που μόνο ο χρόνος κατάφερε, σταλαγματιά σταλαγματιά να τα λιώσει. Ουσιαστικά, τα πολιτικά προβλήματα της Ρώμης δεν λύθηκαν ποτέ. Απλώς ξεθώριασαν και έλιωσαν. Σκούριασαν. Πως να λύσεις ας πούμε το πρόβλημα των πραιτωριανών. Που να αποτανθείς; Σε πια Αρχή;

Όλα τα πολιτικά φαινόμενα γεννήθηκαν και μεσουράνησαν στη Ρώμη. **Σήμερα ζούμε το γεροντικό τους αρρώστημα.** Πιάσε από τον απόλυτο λαϊκισμό μέχρι τον απόλυτο ρεβιζιονισμό. Ο απόλυτος ειρηνισμός (χριστιανισμός) και ο απόλυτος μιλιταρισμός. Η απόλυτη τιμωρία (σταύρωση) και η απόλυτη χλιδή (ξερνάς για να ξαναφάς).

Η Ρώμη και το Απόλυτο λοιπόν. Τότε οι άνθρωποι είδαν τους αιώνες της ύπαρξης.

Λέξεις: Glenn
http://glenn077.blogspot.com

Μπλογκοέρευνα

Έρευνα που απευθύνεται στους ελληνόφωνους bloggers/ιστολόγους και έχει τη μορφή ερωτηματολογίου βρίσκεται σε εξέλιξη. Στόχος της είναι να ανιχνεύσει το προφίλ του ελληνόφωνου blogger και κυρίως τα κίνητρα και τις πρακτικές του

Η εν λόγω έρευνα αποτελεί μέρος της μεταπτυχιακής διατριβής του φοιτητή Ζαφείρη Καραμπάση στα πλαίσια του διατμηματικού μεταπτυχιακού προγράμματος "Δυνητικές Κοινότητες : Ψυχο-Κοινωνιολογικές Προσεγγίσεις και Τεχνικές Εφαρμογές" (Πάντειο Πανεπιστήμιο, τμήμα Ψυχολογίας, Κέντρο Ψυχο-Κοινωνιολογικής Έρευνας της Διακυβέρνησης των Δυνητικών Κοινοτήτων, Ερευνητικό Κέντρο "Ωμέγα") Το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών "Δυνητικές Κοινότητες: Κοινωνιο-Ψυχολογικές Προσεγγίσεις και Τεχνικές Εφαρμογές" λειτουργεί στο Πάντειο Πανεπιστήμιο από το Ακαδημαϊκό Έτος 2004-2005 ενταγμένο στον Τομέα Κοινωνικής Θεωρίας & Έρευνας του Τμήματος Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου σε συνεργασία με το Ερευνητικό Ακαδημαϊκό Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών (ΙΤΥ) που εδρεύει στην Πάτρα και σε σύμπραξη με το Τμήμα Εφαρμογών Πληροφορικής στη Διοίκηση και Οικονομία του ΤΕΙ Μεσολογγίου.

Περισσότερες πληροφορίες εδώ:
http://blog-ereuna.blogspot.com

Πηγή: http://www.psychognosia.blogspot.com

μπ
λο
γκ
ερ
ζ

Λέξεις: Aggelos-x-aggelos
http://aggelos-x-aggelos.blogspot.com

Ζούγκλα

Ο τίτλος είναι λίγο παραπλανητικός. Κανονικά βέβαια, δεν θα έπρεπε να είναι. Είναι άλλωστε σαφής και ξεκάθαρος, αλλά τα πράγματα έχουν χαλάσει λίγο τα τελευταία χρόνια. Έτσι όταν κάποιος γράφει ένα κείμενο ή κάνει μια εκπομπή (ονόματα δε λέμε, υπολήψεις δε θίγουμε) με τον τίτλο ζούγκλα συνήθως είναι κάποιος καταστροφολόγος που θέλει να μας πείσει ότι όλοι συνωμοτούν εναντίων μας και όλοι (οι άλλοι πάντα) είναι κακοί.

Εμένα όμως οι προθέσεις μου είναι διαφορετικές. Δεν πρόκειται να γράψω για την ζούγκλα της σημερινής κοινωνίας αλλά για τις αρετές τις ζούγκλας, τις οποίες έχουμε ξεχάσει λίγο και, σε πολλές περιπτώσεις, είναι αρκετά χρήσιμες. Για τις ανάγκες του post θα τα θεωρήσω **όλα business,** πράγμα το οποίο εγώ θεωρώ ούτως η άλλως, αλλά ο περισσότερος κόσμος έχει άλλη άποψη και το κείμενο δεν έχει και πολύ όρεξη για μια τέτοια αντιπαράθεση. Μάλλον, πιο σωστά θα έπρεπε να γράψω "προσπαθήστε να τα θεωρήσετε όλα business".

Αν ξεπεράσουμε τα παραπάνω και ξανασκεφτούμε τον όρο ζούγκλα το πιθανότερο είναι να μας έρθει στο μυαλό η φράση **"ο δυνατότερος επιβιώνει".** Κάτι το οποίο η μοντέρνα κοινωνία της τυποποίησης και των ίσων ευκαιριών για όλους, απεχθάνεται χειρότερα από όσο η Λουκά τον Πανούση. Και, δε λέω, έχει τα δίκια της. Πολλοί ωφελήθηκαν από μια τέτοια αντιμετώπιση. Ο κόσμος έγινε ομορφότερος από όταν σταμάτησαν οι βεντέτες, οι σφαγές, το ξεκαθάρισμα λογαριασμών μεταξύ καθημερινών ανθρώπων και, γενικότερα όλα εκείνα που έκαναν τον κόσμο να μοιάζει με ζούγκλα. Επειδή όμως όλα τα νομίσματα έχουν 2 όψεις, μαζί με αυτό ήρθε η υποταγή, η δουλοπρέπεια, και η μαλθακότης.

Ας μιλήσω πιο συγκεκριμένα όμως, γιατί το έχω γονατίσει λίγο το θέμα με τη γενικολογία. Ό**ταν γίνεται μια συναλλαγή, οποιουδήποτε είδους, υπάρχει ένα προϊόν και ένα τίμημα.** Συνήθως ο ένας δίνει το προϊόν και κανονίζει με τον άλλο πως θα πληρωθεί το τίμημα. Στην περίπτωση που πληρώνεται cash είναι όλα καλά. Στην περίπτωση του διακανονισμού αρχίζουν τα προβλήματα. Και το θέμα είναι: Ποιος έχει πρόβλημα σε μία συναλλαγή μεταχρονολογημένης πληρωμής;

Συνήθως οι άνθρωποι (μεταξύ των

μπ
λο
γκ
ερ
ζ

οποίων και εγώ) λένε **"έχω πρόβλημα, χρωστάω".** Λάθος. Διότι εφόσον χρωστάς το χρήμα είναι στην τσέπη σου. Ακόμα και να μην είναι, απολαμβάνεις ήδη ένα προϊόν ή μια υπηρεσία χωρίς να έχεις πληρώσει. Το πρόβλημα σε κάθε περίπτωση το έχει αυτός που έχει δώσει χωρίς να έχει πάρει.

Αυτός λοιπόν, που έχει να λαμβάνει, είναι κατά κάποιο τρόπο σε δυσκολότερη θέση από αυτόν που του χρωστάει. Διότι έχει φτιάξει ή αγοράσει κάτι, το οποίο του έχει κοστίσει και με σκοπό το κέρδος, και δεν έχει εισπράξει. Άρα πρέπει να κάνει κάτι για να πάρει τα λεφτά του. Και τι είναι αυτό το κάτι; Διευκολύνσεις.

Πριν συνεχίσω θα το ρίξω και πάλι για λίγο στα θεωρητικά. Ο νόμος, παρότι συμπορεύεται με τη γενικότερη θέση της κοινωνίας (βλ. 3η παράγραφο) δεν ξεχνάει την άγρια καταγωγή του ανθρώπου. Έτσι το "ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος" δεν είναι απλώς απόφθεγμα του λαού, είναι νομικός όρος. Όπως (άσχετο, αλλά όχι τελείως) δεν χαλάει η διαγωγή ενός κρατούμενου από μια προσπάθεια απόδρασης (ο άνθρωπος έχει φτιαχτεί να είναι ελεύθερος, κάτι που ευτυχώς δεν ξεχνάει ο νομοθέτης).

Ο νόμος λοιπόν, προστατεύει τον αδύναμο. **Αυτός που του χρωστάνε είναι εξ ορισμού δυνατός,** έστω δυνατότερος από αυτόν που του χρωστάει. Και γνωρίζει πολύ καλά το νόμο. Οπότε ξέρει πολύ καλά ότι υπάρχει σοβαρή πιθανότητα να μην πάρει τίποτα. Άρα θα προσπαθήσει να πάρει όσα περισσότερα μπορεί.

Αυτή ακριβώς είναι η ιστορία με τις ευνοϊκές ρυθμίσεις ασφαλιστικών ταμείων και εφορίας. Αρχικά οι επιχειρηματίες δεν πλήρωναν τις νόμιμες εισφορές τους. Τα ταμεία τους έβαζαν πρόστιμα. Άρα έβγαζαν περισσότερα. Όταν όμως σταμάτησαν να πληρώνουν και τα πρόστιμα, να κάνουν πτωχεύσεις και να μεταβιβάζουν περιουσίες, και τα ταμεία κατάλαβαν ότι δεν χρωστάνε μόνο σε αυτούς αλλά και σε πολλούς άλλους, τους είπαν "ελάτε εδώ, πόσα μπορείτε να δίνετε το μήνα, σε πόσους μήνες θέλετε να ξεχρεώσετε, πώς θέλετε να πληρώνετε". Και όχι μόνο αυτό. Αλλά και 50% κάτω οι προσαυξήσεις στο διακανονισμό και 80% κάτω στην εφάπαξ καταβολή.

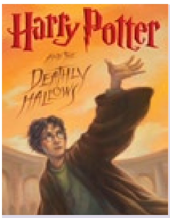
Αυτό το πέτυχαν όμως επιχειρηματίες, κανείς άλλος. Και το πέτυχαν διότι είναι πιο κοντά στην έννοια της ζούγκλας (όχι και όλοι, και εκεί έχουν αρχίσει να χαλάνε τα πράγματα). Ο μέσος μισθωτός δεν χρωστάει σε ΙΚΑ και εφορία, αλλά χρωστάει σε τράπεζες. (Σε ένα παλιότερο post είχα γράψει σχετικά με αυτά τα χρέη και πόσο διαφωνώ με τους λόγους που δημιουργήθηκαν, αλλά αυτό είναι ένα άλλο θέμα που δεν μας απασχολεί εδώ). Έχει λοιπόν την εντύπωση ότι αν δεν πληρώσει, θα πάθει κάτι κακό. Και σίγουρα θα πάθει, αν δεν πληρώσει μόνο ένας. Αν δεν πληρώσει κανείς όμως;

Πολλές τράπεζες ενημερώνουν τους πελάτες τους ότι τους επιστρέφουν 10% των τόκων που, νόμιμα και σύμφωνα με την μεταξύ τους υπογεγραμμένη σύμβαση, πρέπει να πληρώνουν αν, απλώς πληρώνουν κανονικά! Αυτό, παρόλο που ο πε-

μπ
λο
γκ
ερ
ζ

ρισσότερος κόσμος δεν το έχει καταλάβει, είναι δείγμα αδυναμίας. Έβαλαν το πρώτο νερό στο κρασί τους. Αν λοιπόν, από αύριο σταματήσουν όλοι να πληρώνουν τις δώσεις των καταναλωτικών, τι θα κάνουν οι τράπεζες; Θα τους βάλουν όλους φυλακή -που σημαίνει ότι θα τους πληρώνουν και από πάνω; Θα κατασχέσουν τα ακίνητα όλης της Ελλάδας -που σημαίνει αφενός ότι θα τα απαξιώσουν οικονομικά και αφετέρου ότι δεν θα υπάρχει κανείς να τα αγοράσει; Όχι. Θα κάνουν διευκολύνσεις.

Όταν συναλλάσσεσαι με εμπόρους -μια κατηγορία ανθρώπων που, κατά τα άλλα, σέβομαι και θαυμάζω πάρα πολύ- πρέπει να είσαι και εσύ λίγο έμπορος για να τα βγάλεις πέρα. Και όπως ξέρεις να απολαμβάνεις τα αγαθά των καλών περιόδων και της ευρωστίας πρέπει να μάθεις ότι υπάρχουν και οι περίοδοι της κρίσης, και τότε μόνο οι πραγματικά δυνατοί μπορούν να τα βγάλουν πέρα. Και δυνατός δε γεννιέσαι, γίνεσαι. Με μώλωπες, εκδορές και γενικώς στραπατσάρισμα της αλαβάστρινης από το βόλεμα μάπας σου. **Ο αρχηγός της αγέλης συνήθως έχει το πιο ταλαιπωρημένο σώμα.**

Βγήκαν τα εξώφυλλα του Harry Potter 7

Προσωπικά δεν πίστευα ότι θα έβγαιναν από τόσο νωρίς αλλά όταν ακόμα και οι προπαραγγελίες ενός βιβλίου έχουν φτάσει να γίνουν best-seller σίγουρα πρέπει να ετοιμαστεί κανείς όσο το δυνατόν πιο νωρίς και γρήγορα. Μπορείτε λοιπόν να περάσετε μια βόλτα από την αγγλική και αμερικάνικη εκδοτική εταιρεία αλλά και από το Leaky Cauldron και να δείτε τα εξώφυλλα της επίσημης αγγλικής έκδοσης, της αμερικάνικης και φυσικά της έκδοσης για ενηλίκους.

Πιστεύω ότι για πρώτη φορά το εξώφυλλο της αμερικάνικης έκδοσης είναι για πρώτη φορά καλύτερο καθώς το εξώφυλλο της βρετανικής έκδοσης μου φαίνεται πολύ… χαρούμενο και προφανώς δεν νομίζω ότι αντιπροσωπεύει επάξια το μελαγχολικό τόνο του βιβλίου. Τώρα θα μου πείτε που το ξέρω ότι είναι μελαγχολικό, αλλά από τη στιγμή που πεθαίνει σίγουρα ένας βασικός πρωταγωνιστής και ο ίδιος ο σχεδιαστής του εξωφύλλου δάκρυσε όταν το διάβασε νομίζω ότι είναι σίγουρο ότι ο τόνος του βιβλίου θα είναι ολίγον τι μουντός!

Στο site περιέχονται επίσης και τα summaries από το πίσω μέρος των βιβλίων και τέλος μας πληροφορούν ότι η αγγλική έκδοση φτάνει τις 600+ σελίδες ενώ η αμερικάνικη τις 700+. Για όσους δεν ξέρουν γιατί υπάρχει πάντα τόσο μεγάλη η διαφορά, είναι λόγω των διαφορετικών γραμματοσειρών και μεγέθους των βιβλίων. Εγώ πάντως προτιμώ τα original βιβλία και γι'αυτό θα παραγγείλω την αγγλική έκδοση!

Λινκ:
http://www.bloomsbury.com/harrypotter

Από: http://www.wiggler.gr

Λέξεις: Shades
http://sershades.blogspot.com

Εκπαιδευτικό νομοσχέδιο

Βλέποντας τις τελευταίες μέρες ειδήσεις και με το επικείμενο οικονομικό σκάνδαλο για την υπόθεση της χρηματιστηριακής «Ακρόπολις» μου έρχονται στο μυαλό μου διάφορα που γίνονται κατά καιρούς...

..παίζουν για λίγες μέρες στα κανάλια και μόλις βρεθεί άλλο θέμα το προηγούμενο μπαίνει αυτόματα στο περιθώριο και δεν μαθαίνουμε ποτέ την αλήθεια.

Να θυμηθώ τη προηγούμενη κυβέρνηση και το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου, τις μίζες για την αγορά των αεροπλάνων, το σκάνδαλο με τη παράδοση Οτσαλάν;

Να θυμηθώ προεκλογικά τους σημερινούς που έταζαν λαγούς με πετραχήλια για να πιάσουν τις καρέκλες, τις τηλεφωνικές υποκλοπές που δε θα μάθουμε ποτέ ποιος τις έκανε, την αντιμετώπιση στη παιδία, το φιάσκο με το ελικόπτερο στο Κορυδαλλό και την απόδραση Παλαιοκώστα, τους κουμπάρους, από πού ν' αρχίσει κανείς και που να τελειώσει.

Βλέπω το Γιωργάκη να πηγαίνει δεξιά κι αριστερά και να τάζει παροχές να μιλά για διαφάνεια και για ήθος... και είναι σαν να βλέπω το Κωστάκη ακριβώς πριν γίνει ο ίδιος κυβέρνηση.

Τις τελευταίες μέρες λοιπόν είπα να ενημερωθώ για το θέμα των ημερών που τόσο φασαρία γίνεται... για το εκπαιδευτικό νομοσχέδιο, ατελείωτες ώρες συζητήσεων, αμέτρητα παράθυρα, ειδικοί φαφλατάδες να έχουν γνώμη για τα πάντα.

Έμαθα πολλά για τα ματ, έμαθα πολλά για τους κουκουλοφόρους, έμαθα πολλά για το υπουργείο δημοσίας τάξεως, έμαθα πολλά για τα κόμματα και τις αντιδράσεις στα πανεπιστήμια, έμαθα για τους καθηγητές πανεπιστημίων και ποια προνόμια θα χάσουν... για τις αντιδράσεις των συνδικαλιστών αστυνομικών κατά Πολύδωρα, για τη ταμπακέρα όμως τίποτα.

Τι ακριβώς είναι αυτό που ψηφίστηκε δεν μπήκε κανένας στο κόπο να με ενημερώσει.

Θα μου πεις βέβαια, η δουλειά του δεν είναι να ενημερώσει εμένα, αλλά τι νούμερα θα κάνει το κανάλι... **η ενημέρωση λοιπόν δεν είναι ο σκοπός του καλού δημοσιογράφου αλλά η πρόκληση η φασαρία και το μπάχαλο...** αυτά φέρνουν νούμερα θ` ασχοληθεί λοιπόν κανείς μ' εμένα που θέλω να μάθω;

Αν δε μου αρέσει ας γυρίσω κανάλι εγώ έχω την επιλογή τι θα βλέπω, στο χέρι μου είναι, που να γυρίσω όμως και ποιο κανάλι να επιλέξω;

Τελικά μάλλον είναι καλύτερα να δω τη Μαρία την άσχημη το βράδυ...

ΥΓ. Τη φωτογραφία την βρήκα πριν πολύ καιρό (πριν ακόμα φτιάξω το μπλογκ μου) σε κάποιο μπλογκ που δεν θυμάμαι.

Ας με συγχωρήσει ο κάτοχός της.

μπ
λο
γκ
ερ
ζ

Λέξεις: Talos
http://histologion-gr.blogspot.com

Οικονομικές επιδόσεις

Ο Κ.Καραμανλής επισήμανε ότι η ελληνική οικονομία εξακολουθεί να αναπτύσσεται γοργά χωρίς πλέον να βασίζεται στις δημόσιες δαπάνες.

Η ανάπτυξη στηρίζεται πλέον στην αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων, των εξαγωγών, που έφτασαν σε επίπεδα ρεκόρ και στις άμεσες ξένες επενδύσεις που αναλογούν στο 2,2% του ΑΕΠ. Η ανεργία έπεσε κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες τα τελευταία τρία χρόνια.

Οι διαπιστώσεις αυτές έρχονται σε αντίθεση με εκείνες του **ΙΝΕ-ΓΣΕΕ,** εκτός και αν πρόκειται για θεαματική αναστροφή των δεδομένων της οικονομίας σε λίγους μόνο μήνες:

Τον σημαντικό ρόλο στην αύξηση του ΑΕΠ (2005) παίζει η ιδιωτική κατανάλωση η οποία σε μεγάλο βαθμό στηρίζεται στον **τραπεζικό δανεισμό,** στην μείωση της ιδιωτικής αποταμίευσης των νοικοκυριών και στην αύξηση κατά 2,3% των πραγματικών μισθών.

Αντίθετα, η συμβολή των ιδιωτικών και δημοσίων επενδύσεων στην αύξηση του ΑΕΠ (2005) είναι αρνητική, ενώ η συμβολή της ιδιωτικής κατανάλωσης ανέρχεται στο επίπεδο του 67%. Έτσι ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ στην Ελλάδα τροφοδοτούμενος, κατά κύριο λόγο, από εξωεπενδυτικούς παράγοντες, σηματοδοτεί την προοπτική της επιβράδυνσης του, εκτός και εάν στο άμεσο μέλλον ανακάμψει ο ρυθμός αύξησης των δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων, αφού εμπεριέχει τον κίνδυνο μείωσης της ιδιωτικής κατανάλωσης όταν η εξυπηρέτηση των τραπεζικών δανείων εξελιχθεί σε δύσκολη παράμετρο των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών στην χώρα μας.

Ενώ **για την ανεργία επισημαίνεται** πως, ατμομηχανή της μείωσης της ανεργίας δεν ήταν η αύξηση των ξένων επενδύσεων, αλλά ο **καταραμένος δημόσιος τομέας:**

> Η αύξηση που επήλθε στην απασχόληση της χώρας σε σχέση με το προηγούμενο χρόνο, οφείλεται πάνω από το ήμισυ στην αύξηση που επήλθε στον δημόσιο τομέα (55,6%).

Η αύξηση αυτή του δημόσιου τομέα επήλθε κυρίως σε **θέσεις πλήρους απασχόλησης,** σε αντίθεση με τον ιδιωτικό τομέα όπου αυξάνονται μόνο οι θέσεις των μερικώς απασχολούμενων καθώς μειώνονται οι θέσεις πλήρους απασχόλησης. Στον δημόσιο τομέα η αύξηση των θέσεων πλήρους απασχόλησης αναλογούν στο 80,0% της μεταβολής του δημόσιου τομέα, ενώ η αύξηση των μερικώς απασχολούμενων στο δημόσιο αναλογεί περίπου στο 16,0% της συνολικής μεταβολής που επήλθε στους μερικά απασχολούμενους.

Υπάρχουν δύο εικόνες της Ελληνικής οικονομίας που δεν είναι αμοιβαία συμβατές: Από την μία η εικόνα που παρουσιάζει ο Πρωθυπουργός, λέγοντας πως η ανάπτυξη στην Ελλάδα βασίζεται στις ξένες επενδύσεις και στις εξαγωγές

μπ
λο
γκ
ερ
ζ

(παρότι το εμπορικό έλλειμμα της χώρας διευρύνθηκε πέρυσι) και πως η μείωση της ανεργίας δεν προέρχεται από τις δημόσιες επενδύσεις... **Από την άλλη τα στοιχεία της έκθεσης του ΙΝΕ ΓΣΕΕ** που λένε πως η μέν ανάπτυξη προέρχεται κυρίως από την κατανάλωση (που τροφοδοτείται από τον δανεισμό), και η μείωση της ανεργίας (σύμφωνα με τα δεδομένα της ΕΣΥΕ) προέρχεται από προσλήψεις στο δημόσιο - και από την αύξηση των part-time στον ιδιωτικό τομέα (αν κατάλαβα καλά έχει μειωθεί στον ιδιωτικό τομέα από πέρυσι η πλήρης απασχόληση).

Αν και καλό θα ήταν να υπήρχαν στοιχεία σε μεγαλύτερη χρονική κλίμακα, η αναντιστοιχία αυτή των εκτιμήσεων, είναι είτε επιβεβαιωτική της απόλυτης ευελιξίας των στατιστικών δεικτών και εμπειρικών οικονομικών μετρήσεων (lies, damn lies and statistics που λένε), είτε ενδεικτική του ότι **κάποιος παραπλανά...**

Νομοσχέδιο μέσω YouTube

Φαντάζεσαι τον Πρωθυπουργό στο You Tube; Ε, δεν είναι και πολύ μακριά η μέρα.

Ο Tony Blair, ο Gordon Brown και ο David Miliband - environment secretary (ας πούμε ότι η αντιστοιχία είναι Υπουργός Περιβάλλοντος) ανακοίνωσαν σήμερα ένα νέο νομοσχέδιο που στοχεύει στην μείωση των ρύπων κατά 60% μέχρι το 2050.

Δεν θα σχολιάσω τα περιβαλλοντολογικά της υπόθεσης - έχω τουλάχιστον δύο στην παρέα που μπορούν καλύτερα από εμένα να σχολιάσουν περί Φαινόμενου του Θερμοκηπίου.

Το καταπληκτικό που ήθελα να μοιραστώ μαζί σας είναι ότι ο Miliband έκανε την ανακοίνωση μέσω YouTube.

Σύμφωνα με την Guardian είναι η πρώτη φορά που νομοσχέδιο ανακοινώνεται μέσω YouTube.

Τώρα που το σκέφτομαι υπάρχει μια καινούρια μανία έτσι; Η Hilary Clinton ανακοίνωσε πριν μερικούς μήνες ότι θα βάλει υποψηφιότητα για το χρίσμα των Δημοκρατικών μέσω του website της.

Χμμμμμμμμμμμμμμμμμμ. Να μας πει ο vrypan μια άποψη.

Λινκ για το youtube βίντεο:
http://tinyurl.com/2eyshm

Λέξεις: Sofia
http://www.digital-era.org/blog

s
t
o
p

Σταματήστε την βία...

"Που θα πας αγόρι μου πάλι, κάτσε λίγο σπίτι να σε δω"
του είπε, χαϊδεύοντας τον στα μαλλιά .

"Ρε μάνα θα πάω βόλτα με τα παιδιά από τον σύλλογο. Έχω να τους συναντήσω μέρες. Δεν θα αργήσω."

Τον αγκάλιασε αλλά δεν τον φίλησε. Στα εικοσιδύο του χρόνια δεν άντεχε τα χάδια και ακόμη περισσότερο τα φιλιά από την μάνα του. Αυτή είχε την ανάγκη να τον σφίξει και να του πει ότι τον αγαπά. Να του φωνάξει ότι ανησυχεί για τις παρέες του. Ότι δεν της αρέσουν οι συναντήσεις στο γήπεδο, οι καυγάδες για τις πράσινες και κόκκινες φανέλες.

Δεν του είπε τίποτα. Δεν ήθελε να τον στεναχωρήσει και να καυγαδίσει μαζί του. Δεν μπορούσε να την καταλάβει.

Δεν της είπε τίποτα. Δεν ήθελε να την στεναχωρήσει και να καυγαδίσει μαζί της. Δεν μπορεί να τον καταλάβει.

Θα ήθελε όμως να το συζητήσει κάποια στιγμή, μήπως και πεισθεί.

Ίσως όταν επιστρέψει να βρει την κατάλληλη στιγμή και να τον συμβουλέψει…

Πέρασαν ώρες.

Η μάνα περίμενε στην πόρτα να ακούσει τον Μιχάλη να ρχεται. Ένα σφίξιμο μέσα της δεν την άφηνε να χαλαρώσει.

Ξημερώματα άκουσε το τηλέφωνο να χτυπά…

Πετάχτηκε ανήσυχη και άρπαξε το ακουστικό. Μία άγνωστη φωνή της συστήθηκε σαν αστυνομικός και με κάποιο τρόπο της εξήγησε ότι…

…Ο Πέτρος μαχαιρώθηκε από δύο διαφορετικά στιλέτα.

Όμως δεν πέθανε από τις μαχαιριές.

Το κεφάλι του πολτοποιήθηκε από λοστούς και το δικό του αίμα, έβαψε την άσφαλτο… για τελευταία φορά.

Θα μπορούσε να είναι δικός μου άνθρωπος.

Θα μπορούσε να ήταν δικός σου άνθρωπος.

Επιτέλους ας υψώσουμε την φωνή μας ενάντια στην βία…

Ας προσφέρουμε πληροφορίες για να πιαστούν οι ένοχοι όποιοι και αν είναι.

Ας προστατέψουμε τους φίλους μας, τα αδέρφια μας, τον εαυτό μας από την βία…

Στην πρωτοβουλία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΗΝ ΒΙΑ, συμμετέχουν με τα ποστ τους,

οι Παράφωνος Natalia Adamo dimitrisg simiomenos padrazo Μαύρος Γάτος eleni fergadi Tsopanis Blue Marialena Herrina Γκαβός και Κοντός Γιώργος Μαργαρίτης Manos Antonaros sykofantis-bastoyni Domingo TF citronella iris zlatkogr AFM panoplia

Μεταφέρετε το μήνυμα σε όλη την μπλογκόσφαιρα αλλά και με κάθε τρόπο έξω από αυτήν και σας παρακαλώ κάντε λινκ αυτό το ποστ ή αφήστε trackback με τα σχετικά ποστ ώστε να γίνει κατάλογος με όλους όσους συμμετέχουν.

Αντλήθηκε από: http://parafoniades.wordpress.com

κ
ο
μ
ι
κσ

Στρ (Δβ) Φετουράκης

Ο Στρ (Δβ) Φετουράκης πηγαίνει στο στρατό και γίνεται κόμικς. Ο ηθικός αυτουργός του, **Peslac,** μας έδωσε την άδεια να αναδημοσιεύσουμε από το μπλογκ του, μέρος από το εν λόγω δημιούργημα του. Όλη τη σειρά κόμικς μπορείτε να τη διαβάσετε ονλάιν στη διεύθυνση: http://fetourakis.sympozium.gr

BLOGR / 62 %

δείτε τη συνέχεια κ όλο το κόμικς ονλάιν...

ga
y&
le
sb
ian

Γάμος και ομοφυλοφιλία

Λέξεις: Dimitrisg
http://gaygr.wordpress.com

Το να επιτραπεί να παντρεύονται ομόφυλα ζευγάρια δεν είναι απλώς ένα αυτονόητο αστικό δικαίωμα

που απλώς είναι γελοίο καν να το ζητάω (γιατί στερώντας το από εμένα, το κράτος επεμβαίνει τόσο στην προσωπικότητα μου όσο και στην προσωπική μου ζωή), ενώ θα έπρεπε να υπάρχει εδώ και χρόνια. Είναι κάτι που θα επιφέρει τεράστια κοινωνική αλλαγή στο πως ο κόσμος αντιμετωπίζει τους ομοφυλόφιλους και πως οι ίδιοι οι ομοφυλόφιλοι αντιμετωπίζουν τους εαυτούς τους (αυτή την στιγμή αντιμετωπίζουν τους εαυτούς τους ενοχικά).

Όταν θα αρχίσουν τα πρώτα ομοφυλόφιλα ζευγάρια να παντρεύονται και θα βλέπεις να παντρεύονται **«ο Μήτσος ο π…ης ο ηλεκτρολόγος» κατά την Γιακουμάτιο** με τον αστυνομικό της γειτονιάς, ο φορτηγατζής με τον gay ταξίαρχο, ο υδραυλικός με τον ταξιτζή, η δασκάλα με την δικηγορίνα, και η καθηγήτρια φυσικής αγωγής με την καθηγήτρια μουσικής θα φανεί στην αρχή περίεργο αλλά μετά από 3 χρόνια κανείς δεν θα μπορεί την πει ούτε στον ταξίαρχο, ούτε στον υδραυλικό, ούτε στην καθηγήτρια, ούτε στην δικηγορίνα. Ο κάθε Γιακουμάτος δεν θα μπορεί να λέει «τι σχέση έχει να μιλάω εγώ με τον π… τον Μήτσο τον ηλεκτρολόγο». Θα του μιλάει, και θα τον ακούει και θα το βουλώνει.

Όσοι εναντιώνονται με τόσο πάθος στο να παντρεύονται οι ομοφυλόφιλοι και στο να δημιουργούν οικογένειες, στο να δημιουργηθούν οι βάσεις δηλαδή για την ενσωμάτωση των ομοφυλοφίλων στην κοινωνία είναι αυτοί που τους θέλουν στο περιθώριο, δυστυχισμένους και φοβισμένους, αόρατους στα σκοτάδια και στα ημιπαράνομα πάρκα. Γιατί η νομιμοποίηση του γάμου των ομοφυλοφίλων θα έχει ως συνέπεια οι ίδιοι οι ομοφυλόφιλοι να αλλάξουν συμπεριφορά. Θα γίνουν ορατοί. Παντρεμένα ζευγάρια σημαίνει σταματώ να κρύβομαι. Θα το κρύψεις ότι είσαι έγγαμος; Έλεος δεν θα το κρύψεις και αυτό.

Γιατί το να επιτραπεί να παντρεύονται ομόφυλα ζευγάρια αποτελεί την αιχμή του δόρατος που θα αλλάξει την ελληνική κοινωνία και πως οι ομοφυλόφιλοι θα βγουν από το περιθώριο

Θα κρύβονται οι ομοφυλόφιλοι και όταν θα παντρεύονται; Όχι. Από τα σκοτάδια στα ημιπαράνομα πάρκα και τον στρουθοκαμηλισμό του θάμνου στο φως. Ορατοί. Οι μεσοβέζικες λύσεις τύπου **«σύμφωνο συμβίωσης»** (με απαγόρευση μάλιστα της υιοθεσίας) με κάνουν να αισθάνομαι πολίτη δεύτερης και τρίτης κατηγορίας που απλώς θα επικυρώσουν νομικά τις διακρίσεις εις βάρος μου.

Ο νομικός μας πολιτισμός, από εκεί και πέρα, μας έχει ήδη κατοχυρώσει σε γενικές γραμμές, και δεν υπάρχει κάτι άλλο το οποίο να ζητάμε πλην αυτού του αυτονόητου. Όλα τα υπόλοιπα δεν είναι νομικής φύσης (αν και ίσως μου διαφεύγουν κάποιες ακόμα νομικές παρατυπίες π.χ. η εξίσωση της ηλικίας συναίνεσης, αν υπάρχει και κάτι άλλο ας το αναφέρει με σχόλιο όποιος διαβάζει αυτό το κείμενο) αλλά κοινωνικής. Και δεν πρόκειται τίπο-

τα να αλλάξει καμιά ομαδική δράση. Όλα είναι θέμα ατομικής δράσης και καθημερινής εντριβής των ανθρωπίνων σχέσεων. Των σχέσεων των ομοφυλοφίλων με τους άλλους.

Οι ομοφυλόφιλοι δεν είναι μία ομοιογενής ομάδα για να καθοδηγηθούν από οποιονδήποτε πάτρωνα και να μπούνε σε οποιαδήποτε «κανονινιστικά κουτάκια» (που λέει και ο φίλος μου ο les_boi) είτε αυτά τα κουτάκια είναι αριστερής είτε δεξιάς είτε οποιαδήποτε ιδεολογίας. [Να μην ξεχνάμε ότι ο σημαντικότερος ομοφυλόφιλος που έζησε σ' αυτήν εδώ την χώρα(ο Μάνος Χατζηδάκης) δεν ήταν αριστερός πόσο μάλλον ακροαριστερός] Μακάρι να υπάρχουν ομοφυλόφιλοι συνειδητοποιημένοι και out and proud (όπως αυτοί οι δεξιοί της Ιταλίας, στην Ελλάδα δεν βλέπω να υπάρχουν ούτε αριστεροί) σε όλους τους πολιτικούς χώρους. Αυτό καλές συνέπειες θα έχει παρά κακές.

Όπως έλεγα παραπάνω δεν χρειαζόμαστε ομαδικές δράσεις. Χρειαζόμαστε πολλές ταυτόχρονες ατομικές. Πόσοι είμαστε στην ελληνική κοινωνία; **Περίπου το 10%;** Αν ο καθένας μας είχε 9 straight φίλους-γνωστούς-μέλη οικογένειας που να το είχε αποκαλύψει και να τον έβλεπαν με συμπάθεια η ομοφοβία τσουπ ως δια μαγείας εξαφανίζεται. Δεν χρειαζόμαστε gay pride σαν πορεία διαμαρτυρίας αλλά σαν μία γιορτή. Αντ' αυτού, αντί δηλαδή μίας πορείας διαμαρτυρίας μια φορά τον χρόνο χρειαζόμαστε ομοφυλόφιλους συνειδητοποιημένους που να μην ανέχονται κάθε προσβολή που δέχονται και που να μην φοβούνται στον δρόμο να περπατήσουν χεράκι-χεράκι.

Τα blogs, τα οποία κάτοχοί τους είναι gay είναι ένα καλό παράδειγμα για το πώς αλλάζει τον κόσμο η ατομική δράση. Πως μπορούμε να αλλάξουμε την ελληνική κοινωνία αν βγούμε και δείξουμε πόσοι είμαστε και ποιοι, είμαστε άνθρωποι της διπλανής πόρτας και όχι ο μπαμπούλας. Πως μπορούμε να πιέσουμε μέχρι και την τηλεόραση να αλλάξει αν καταγγέλλουμε μέσα από αυτά, κάθε τι ομοφοβικό που πέφτει στην αντίληψή μας. Αλλά δεν είναι αρκετό αυτό που συμβαίνει. **9 στους 10 gay bloggers φοβούνται ακόμα.** Πόσα είναι όλα τα blogs; 9000 σύμφωνα με το mpouligator. Πόσοι bloggers έχουν εκφράσει ανοιχτά ότι είναι ομοφυλόφιλοι; Δεν νομίζω περισσότεροι από 90. Ουσιαστικά στην αντίληψη μου έχουν πέσει πολύ μα πολύ λιγότεροι αλλά ας κάνω την σύμβαση και να πω 90. Το οποίο μας κάνει το 1% των blogs. Γιατί κρύβεται το υπόλοιπο 90% των ομοφυλοφίλων; Και σε ένα μέσο που πολλές φορές σου παρέχει πλήρη ανωνυμία;

Το πρόβλημα πολλές φορές είναι των ίδιων των ομοφυλοφίλων(έχουν εσωτερικεύσει ομοφοβικά συναισθήματα) και όχι του ρατσισμού που υφιστάμεθα από τους ετεροφυλόφιλους. Και εν πάση περιπτώση πολλές είναι οι φορές που ομφαλοσκοπούμε απίστευτα(αυτό που κάνω τώρα αυτήν την στιγμη :P).

Έχω πολλές φορές δεχτεί κοινωνικό ρατσισμό και για άλλους λόγους πέραν της ομοφυλοφιλίας μου. Ρατσισμό που πολλές φορές έχω δει να εκφράζεται και από κείμενα προερχόμενα από gay bloggers. Δεν είναι καθόλου καλύτεροι μερίδα ομοφυλόφιλων όσον αφορά άλλα είδη κοινωνικού ρατσισμού. Και οι ίδιοι γίνονται κάλλιστα ρατσιστές!

φ
αν
τά
ιμ

Αυτές είναι διαφημίσεις για ατυχήματα

Πηγή: http://www.jivass.gr

Πολύ μ’ αρέσουν οι άμεσες διαφημίσεις. Μπάμ και κάτω ένα πράγμα. Προτείνω να γίνει outdoor poster σε μεγάλες διασταυρώσεις και στον περιφερειακό του Υμηττού να δούμε αν θα προκαλέσει ατυχήματα.

Εγώ πάντως δεν ήμουν!

Μια αληθινή ιστορία!
Μια αμερικάνα (ευτυχώς) φτάνοντας στην Βουδαπέστη νοίκιασε ένα αυτοκίνητο, ένα Citroen C4.
Ξεκίνησε από Βουδαπέστη για το Πεκς, μια διαδρομή περίπου 220km, αλλά επειδή νόμιζε ότι το αυτοκίνητο είναι αυτόματο, δεν άλλαξε καθόλου ταχύτητα σε όλη την διαδρομή, δηλαδή έκανε ολόκληρο το δρόμο με την πρώτη...
Οι παρακάτω φωτογραφίες είναι των εμπειρογνωμόνων και των τεχνικών της εταιρίας ενοικίασης αυτοκινήτων.
Και μετά σου λέει “γυναίκες Οδηγοί”, εε ,δεν μας τα χώνουν και άδικα ρε γμτ.

Λέξεις: Convicted
http://gova-stileto.blogspot.com

φ
αν
τά
ιμ

Λέξεις: Zouri
http://www.zouri.gr

Η πλακιτσα της Ελένης

Πρέπει να σας το ομολογήσω ότι καθημερινά μα καθημερινά, στον νου μου έχω πως θα οργανώσω κάποια πλάκα.

Την σκέφτομαι και την στήνω καλά. Μπορεί κάποια πλάκα μου να την στήνω και για πολύ καιρό.

Μ αρέσει όμως να μου κάνουν και πλάκα, αρκεί να είναι έξυπνη και καλά οργανωμένη.

Πάει λίγος καιρός,που είχα σκεφτεί να κάνω μια πλάκα σε μια συνάδελφο, την Ελένη.

Την εκτιμώ σαν άτομο, και έχει μια πολύ σοβαρή σχέση.

27 χρονών η Ελενίτσα μας (μεγάλωσε πια).

Μια μέρα πάω σε ένα διπλανό γραφείο, και από το pc του Παναγιώτη, της στέλνω ένα **e-mail.**

¨Ελενίτσα, καιρό τώρα θέλω να σου ομολογήσω κάτι”

Σε λίγο να και η απάντηση της Ελένης στο e -mail, του Παναγιώτη.

“το ‘χω καταλάβει,ότι κάτι θέλεις να μου πεις, και όλο το αναβάλεις.”

Της απαντώ και γω ξανά με την υπογραφή του Παναγιώτη.

“θέλεις να βρεθούμε το Σάββατο?”

“δεν μπορώ το Σάββατο,αν θέλεις την Κυριακή”

Κάποια στιγμή προς το μεσημέρι, ο Παναγιώτης, αρχίζει όλο κάτι ερωτήσεις για την Ελένη.

- άστο Παναγιώτη, μην το ψάχνεις. Δεν πηδάς με τίποτα.

Την επομένη μέρα, με πιάνει εντελώς εμπιστευτικά και μου δείχνει κάποια sms που του είχε στείλει η Ελενίτσα.

Μένω κάγκελο.

Τα ξαναδιαβάζω, ξανακοιτάω τον αποστολέα, και παραμένω για ώρα κάγκελο.

Πάω στην Μαρία,αλλά δεν ήθελα να της τα πω και όλα αυτά ανοιχτά.

“μαλακισμένο τελικά, και η

Ελενίτσα” της λέω, με σιγανή φωνή.

“ε, δεν ξέρεις και συ τι συμβαίνει μέσα σε ένα ζευγάρι”

“ότι και να συμβαίνει Μαρία, δεν πας με άλλον το επόμενο λεπτό”

“τι, συμβαίνει κάτι?”

“άσε, δεν μπορώ να μιλήσω ακόμα”

Περνάω μπροστά από το γραφείο της Ελένης, και της ρίχνω ένα βλέμμα, πολυυυυ υποτιμητικό.

Την άλλη μέρα, να ξανά ο Παναγιώτης να μου δείχνει νέα μηνύματα της Ελένης.

Είχα νευριάσει εγώ.

- πουτανακια είναι όλα,

φ
αν
τά
ιμ

ρε zouri

- μα τι λες ρε τώρα? η Ελενίτσα? αποκλείεται ρε σου λέω. Δεν πηδάς.

- θέλεις να έρθεις στην είσοδο του ξενοδοχείου?

Ουφ, ουφ, ξεφυσούσα εγώ.
Και να ήρθε η Κυριακή,που θα βγαίνανε ραντεβουυυυυυυυυυ.
Την επομένη μέρα, με το που βλέπω τον Παναγιώτη, αρχίζω τις χιλιάδες ερωτήσεις που είχα.

Το κάναμε, ήταν η κοφτή του απάντηση.

Μου δείχνει και ένα sms, που του είχε στείλει μετά την ερωτική βραδιά.
Είχα φουσκώσει παρα πολύ.
Γνώριζα και τον φίλο της, και αισθάνθηκα πολύ πολυ μαλάκας.
Σηκώνομαι και φεύγω από το γραφείο.
Στην διαδρομή με παίρνει τηλέφωνο ο φίλος μου ο Μάκης.
Και του λέω όλα τα γεγονότα αναλυτικά και με πολλά νεύρα.

- α, ρε μαλάκα zouri, δεν το 'χεις καταλάβει ότι όλες είναι πουτάνες.

- γαμώτο μου δεν έχω καμία διάθεση για καμία και τίποτα.

Να παν να γαμηθούν. Πήγε και πηδήχτηκε έτσι εύκολα και γρήγορα.
Έφτασα στο σπίτι μου.
Με το που μπαίνω μέσα, χτυπάει το κινητό.
ήταν....

- Έλα ρε zouri, γιατί σε είδα πως είσαι και σε λυπάμαι.
Σου την έχουν στήσει όλοι στο γραφείο, πλάκα είναι.
Μην πεις σε παρακαλώ τίποτα. Συνέχισε σαν να μην έχεις καταλάβει κάτι.

Δεν το πίστεψα το τηλέφωνο. Νόμιζα ότι αυτό είναι πλάκα, για να καλύψουν την Ελένη.
Είχε φτάσει πια το βράδυ, όταν η Ελενίτσα με πήρε τηλέφωνο

- Έλα μαλακισμένο, άπιστη
- zourako μου, έλα δεν μπορώ να το συνεχίσω άλλο, γιατί σε είδα στεναχωρημένο. Πλάκα σου κάναμε ρε.
Οταν έστειλες το πρώτο e-mail από το pc του Παναγιώτη, έτυχε να είναι αυτός δίπλα μου, και αποφασίσαμε να σου επιστρέψουμε την πλάκα που μας ετοίμαζες.
Και έτσι αποφασίσαμε όλοι να σου την φέρουμε.
Έλα καληνύχτα τώρα.

Καλημέρα Ελένη.
Είναι η καλύτερη πλάκα που μουχουν κάνει (τουλάχιστον από όσες θυμάμαι)

φ
αν
τά
ιμ

Πουτ δε κατσαβίδι ντάουν!

Λέξεις: Triantara
http://triantara.blogspot.com

Όταν ήμουν μικρή δεν φοβόμουν ποτέ το σκοτάδι. Δεν είχα πρόβλημα, σαν τα άλλα παιδάκια, να κατέβω στο υπόγειο με το φως κλειστό. Δεν φοβόμουν να βγω έξω το βράδυ, από το μπαλκόνι μου στον πρώτο όροφο που είχε σκάλα κι έβγαζε στον κήπο. Δεν μου άρεσε να κοιμάμαι νωρίς, δεν μου άρεσε όταν έβγαινε ο ήλιος (ούτε έχει αλλάξει αυτό...). Προτιμώ το σκοτάδι. Γιατί οι διαολιές και τα παιχνίδια κρύβονται καλύτερα την νύχτα :-)

Ίσως ο μεγαλύτερος φόβος ενός παιδιού δεν είναι τελικά αυτό που νομίζει ότι κρύβεται κάτω απ΄το κρεββάτι του. Ο μεγαλύτερος του φόβος είναι ότι κανείς δεν θα το πιστέψει.

Ξέρεις ποια ώρα είναι αυτή που όλα ησυχάζουν. Όταν ο πατέρας έχει πάει για τελευταία φορά στην τουαλέτα. Όταν η μάνα σου έχει κάνει την τελευταία βόλτα για να κλείσει πόρτες και παράθυρα και για να σβήσει τα φώτα. Όταν οι γονείς πιστεύουν πως τα παιδιά τους είναι ασφαλή. Κι εκείνα βγαίνουν στο μπαλκόνι και φτιάχνουν τον δικό τους κόσμο...

Το τελευταίο πράγμα που περίμενα να ακούσω, εκείνη την νύχτα, ήταν ένας παράξενος ήχος από την ντουλάπα μου. Κάποιος ήταν μέσα! Κάποιος καλλικάντζαρος από εκείνους που πάντα έψαχνα τα βράδυα στον κήπο, είχε σίγουρα τρυπώσει πριν κλείσει την μπαλκονόπορτα και είχε κρυφτεί μέσα στην ντουλάπα! Γαμώ το! Κι όλες μου οι Bibi Bo και τα παζλ ήταν εκεί μέσα! “Ο διάολος θα το πάρει και θα το σηκώσει άμα μου τα ξεσκίσει” σκέφτηκα πριν βάλω τα μεγάλα “μέσα” και βγάλω την τσιρίδα...

(παρένθεση: το μοναδικό μου όπλο εναντίον του brother τότε ήταν αυτή η υψηλών ντεσιμπέλ στριγγλιά μου, που πάντα τον ανάγκαζε να το βάλει στα πόδια με τα χέρια στα αυτιά... ποιος θυμάται τον E.T του Spielberg, και την Drew Barymore να σπάει τζάμια την πρώτη φορά που είδε το χόμπιτ;; Κάτι τέτοιο ένα πράμα... δυστυχώς με τα χρόνια έχασα και την φωνή και το πλεονέκτημα...)

Μπαίνει μέσα ο πατέρας μου, ανάβει το φως, και τώρα φτάνει το δευτερόλεπτο που από παιδί σε κατάσταση ανάγκης γίνεσαι παιδί που θα το σπάσω στο ξύλο...

- Τι έγινε;;;;; Τι έπαθες παιδί μου;

- Μπαμπά, μπαμπά! Κάτι είναι στην ντουλάπα μου και θέλει να βγει έξω να με φάει!!!!!!!

(εδώ ακολουθούν 10’’ όπου ο πατέρας

**φ
αν
τά
ιμ**

σου προσπαθεί να κρατηθεί για να μην σου τραβήξει το μαλλί που τον ξύπνησες στις 2 το πρωί για το τέρας που βγήκε απ'τις ναφθαλίνες...

Και μετά έρχεται η φράση-σφάχτης. Η στιγμή της απόλυτης απόρριψης και ήττας...)

- Ηρέμησε. Τίποτα δεν είναι...

(και το βλέμμα σφάχτης, που σου λέει ότι εδώ δεν έχεις περιθώρια για μπλόφες...)

- Αλήθεια λέω! Αφού το ακούω συνέχεια να ξύνει την πόρτα!!

(και ΦΥ-ΣΙ-ΚΑ εκείνα τα δευτερόλεπτα που αφουγκράζεστε και οι δυο και είσαι σίγουρη ότι θα θριαμβεύσεις, το γαμοκαλλικάτζαρο τό'χει φάει η μούγκα!)

- Χμ... Λοιπόν, πέσε τώρα για ύπνο, τίποτα δεν είναι.

Και το φως ξανακλείνει. Και μένεις μόνη σου πάλι στο σκοτάδι.

Σκοτάδι; Ωπ... τί'ναι τούτο πάλι;; Καινούριο μου φαίνεται... Πως δεν είχα παρατηρήσει πόσο σκοτεινό είναι;;; Κι εκείνη η σκιούλα πάνω στην γωνία τι είναι; Μήπως είναι αράχνη;;; Και τι είν....

"Χριτς, χριτς, χριτς"
ξαναρχίζει από την ντουλάπα...

Και συ φαντάζεσαι το τέρας να μεγαλώνει και να γρατζουνάει το ξύλο της ντουλάπας από μέσα, για νά'ρθει να σε βρει και να σου πιει το αίμα, να σου ρουφήξει τα μάτια (όπως έκανε ο brother σε κάτι σταφύλια τις προάλλες και μετά γύρισε τα βλέφαρα του ανάποδα για να αηδιάσω, κι άμα τον δω αύριο να θυμηθώ να φτύσω μέσα στο γάλα του προτού το πιει....)

"Χριτς, χριτς, χριτς"
'Ωπα!!!!

Και κάπως έτσι συνέχισα να την τρώω την πατάτα για 4 βράδια συνεχόμενα...

Τα πρωινά άνοιγαν την ντουλάπα οι γονείς μου και μου έδειχναν τα άψυχα παιχνίδια μου.

Τα βράδια έκλεινε το φως και τα νεύρα μου γινόντουσαν σμπαράλια... Όχι γιατί φοβόμουν το τέρας... Σιγά-σιγά το συμπάθησα κιόλας γιατί έβγαλα ολόκληρη μυθολογία από που είχε έρθει και που θα το έστελνα όταν το έπιανα... Αλλά το σιχαινόμουν γιατί είχε κάνει τους γονείς μου να μην με πιστεύουν. Να νομίζουν ότι είμαι κι εγώ ένα από τα άλλα υστερικά χαζοκοριτσάκια που βλέπουν μύγα και μπήζουν τις φωνές...

Ένα μεσημέρι γυρνάω απ'το σχολείο και πετυχαίνω τον σπιτονοικοκύρη μας με ένα κατσαβίδι στο χέρι να βγαίνει απ' το δωμάτιο μου. Σε σλόου μόσιον τον είδα να περνάει δίπλα μου, κοίταξα τι είχε πάνω το κατσαβίδι και συνέχισα για το μπάνιο...

Εκείνο το βράδυ δεν κοιμήθηκα γιατί είχα τύψεις. Γιατί οι γονείς μου μπορεί να μου αγόρασαν όσες σοκολάτες και πάστες γούσταρα γιατί ένιωθαν άσχημα που δεν με είχαν πιστέψει αλλά εγώ δεν τα φχαριστήθηκα όσο θα ήθελα...

Και το σουβλισμένο ποντικάκι που είδα εκείνη την μέρα στο κατσαβίδι έρχεται καμιά φορά ακόμα, κι ας μένω πλέον σε άλλο σπίτι, κι ας έχουμε γάτα-φονιά εδώ μέσα, και αρχίζει με τα νυχάκια του να ξύνει την ντουλάπα για να ξεφύγει μήπως και καταφέρει να γυρίσει στον κήπο απ΄τον οποίο είχε μπει, κάποιο βράδυ που

εγώ κυνηγούσα πυγολαμπίδες...

φ
αν
τά
ιμ

Μεταφραστικά μαργαριτάρια: Παρανόηση Λέξεως

Λέξεις: Π
http://www.gravityandthewind.blogspot.com

Επειδή πολύ κουλτούρα έπεσε τελευταίως, και επειδή επίκειται ακόμα περισσότερη, κάνουμε ένα διάλειμμα με μερικά ακόμα μαργαριτάρια από την τηλεόραση. Αυτή τη φορά η συλλογή αφορά αποκλειστικά παρανόηση κάποιας λέξεως - είτε οπτική, είτε ακουστική.

«Barren» θα πει έρημο. Στο Extra οι έρημοι άκουσαν buried και το έκαναν «θαμμένο». Mm, not likely...

Και πώς είναι η ορθή μετάφραση του **«not likely»;** Κατά το Star είναι «όχι τα ζωντανά» (τα ζωντανά είδαν ή άκουσαν lively ή κάτι τέτοιο, υποθέτω).

«Got a nice little shop here» = ωραίο μαγαζάκι έχει στήσει εδώ πέρα. Το ωραίο μαγαζάκι που λέγεται Star, πάλι, εξέλαβε το shop ως show, με συνέπεια να «δίνει παράσταση απόψε» (όπως και κάθε μέρα, άλλωστε).

Και εκεί που όντως έχει show, το Alter έχει άλλη άποψη: ονειρεύεται ship σε ταινία που δεν έχει ούτε ίχνος υγρασίας, και το **«I'm running the show»** γίνεται «εγώ κυβερνώ το πλοίο» (αντί 'εγώ κάνω κουμάντο').

«Must be one of his disciples or something». Disciples είναι οι μαθητές, οι οπαδοί. Αναρωτιέμαι τι να τους μάθαινε ο δάσκαλός τους για να μεταφράζει το Filmnet (από παρεξήγηση με κάποιο τύπο του deceive;) «κάποιος απατεώνας θα είναι».

Και εκεί που όντως έχει απάτη, έχει άλλη άποψη η NET: **«a bit deceptive»** γίνεται «κάπως απογοητευτικό» αντί 'λιγάκι παραπλανητικό'. Το deceptive δε μοιάζει πολύ με το disappointing, αλλά ίσως ο μεταφραστής σκεφτόταν τον εαυτό του εκείνη την ώρα...

Οι αρσενικοί καρχαρίες δαγκώνουν τα πτερύγια των θηλυκών **«who are often left visibly scarred».** Ο μεταφραστής του πάλαι-ποτέ Tempo συγχέει το scarred με το scared. Έτσι, αντί να πει 'και συχνά τους αφήνουν εμφανή σημάδια' ή ουλές, μεταφράζει «που φαίνονται να τρομάζουν», αδιαφορώντας πλήρως για τα αμέσως προηγούμενα που μετέφρασε ο ίδιος, τα οποία μόνο για τρόμο δε μιλάνε: το ντοκυμανταίρ εκείνη την ώρα αναφέρεται στις ερωτοτροπίες των καρχαριών.

Αλλά εκεί που έχει ένα πραγματικά λυσσασμένο ζώο, **«a rabid dog»** για την ακρίβεια, το Filmnet ακούει rubber: «ένα πλαστικό σκυλί». Γνωστόν το ποια συνήθεια κουφαίνει, και απτά τα αποτελέσματά της.

Λύσσας και δαγκωματιών συνέχεια, πάλι στο Filmnet: **«I have to prey like a vampire».** Το prey (κυνηγάω τη λεία μου) είναι ακριβώς ομόηχο με το pray (προσεύχομαι, ικετεύω), με αποτέλεσμα λίαν ανορθόδοξη συμπεριφορά για βρυκόλακες: «πρέπει να παρακαλάω όπως τα βαμπίρ».

Ας αλλάξουμε κλίμα, κατά το λεγόμενο στις λεγόμενες ειδήσεις: οι Αντίκ «είναι γλυκό γκρουπ».

φ αν τά ιμ

Μπορεί να είναι, αλλά το πρωτότυπο δεν έλεγε sweet, έλεγε **«Swedish»,** ήτοι εκ Σουηδίας, βέβαια. Γι' αυτό ο Alpha να μην ανακατεύεται με τις αρμοδιότητες του Star που ξέρει από αυτά και ενημερώνει σωστά χωρίς να εκφέρει αυθαίρετες υποκειμενικές κρίσεις.

Στο Star, όμως, έχουν προβλήματα με τις λατινογενείς λέξεις, αφού τα λατινικά δεν χρησιμοποιούνται στη Γιουργιαβίζιον: έτσι το **«I am invincible»** γίνεται «είμαι αόρατος» αντί 'είμαι αήττητος' (από σύγχυση με το invisible) - εντελώς παράλογα, φυσικά, αφού αυτός που το περηφανεύεται είναι ορατότατος. Το ίδιο και στον Antenna: το **«who's invincible today?»** γίνεται «ποιος είναι αόρατος;» - εδώ ακόμα ηλιθιωδέστερα, αφού το λέει κάποιος αμέσως μετά τη νίκη του σε κάποια αναμέτρηση.

Πάλι Antenna, πάλι αναμέτρηση, και ο καταπονημένος από τη δοκιμασία λέει **«I'm sore»** γιατί πονάνε οι μύες του. Ο μεταφραστής ακούει sorry και θεωρεί ότι πονάει η ψυχή του: «είμαι λυπημένος». Παρομοίως και εγώ, αγαπητέ μου.

Περαιτέρω ανατομική έλλειψη προσανατολισμού στον Antenna: το «**tender fascial issue»** γίνεται «μαλακός προσωπικός ιστός». Ατυχώς το fascial δεν είναι facial (ούτε προφέρεται το ίδιο). Και ατυχέστερα, η εικόνα που αγνοεί ο μεταφραστής δείχνει ένα γιατρό ο οποίος δεν εξετάζει το πρόσωπο του πάσχοντος αλλά εστιάζει ελαφρώς χαμηλότερα: στο γλουτό του. Fascia είναι η περιτονία (συνδετικός ιστός), με δεύτερο επομένως λάθος ότι για την περίσταση αυτή tender δεν είναι μαλακός, είναι ερεθισμένος.

Αλλά αυτά είναι δύσκολη ορολογία. Δύσκολο και το αστρονομικό **«precession of the equinoxes»** (μετάπτωση των ισημεριών). Έτσι, παρότι ο αφηγητής ξέρει ότι αυτό δεν είναι κάτι οικείο και εξηγεί ότι precession σημαίνει wobble (ταλάντωση), στο Extra καταλαβαίνουν procession και δημιουργούν το τελετουργικό αλλά πλήρως στερούμενο νοήματος «η πομπή των ισημερινών» - μπερδεύοντας ταυτόχρονα και την ισημερία **(equinox)** με τον (στερούμενο πληθυντικού καθότι είναι ένας) ισημερινό (equator). Αναλογίζομαι ότι πομπή σημαίνει και άλλο πράγμα, προσφυέστατο για την περίπτωση Extra, αλλά αυτό είναι ακόμα πιο δύσκολη λέξη για αυτούς.

Πόσο δύσκολο, όμως, είναι να βλέπεις να πλησιάζουν ένστολοι Ινδοί στρατιώτες, να βλέπεις και να ακούς τον φρουρό που τους αντιλαμβάνεται να φωνάζει **«Indians!»,** και εσύ στο Filmnet να μεταφράζεις «Ηλίθιοι!» (idiots); Well, there is at least one idiot involved, indeed...

«Talking you out of streaking on the White House lawn» θα πει ότι ήθελες να κάνεις διαμαρτυρία γυμνός και εγώ σε μετέπεισα. Στο Mega όμως δεν το προλάβαμε εγκαίρως το ρεζιλίκι: «σε απομάκρυνα γυμνό από το Λευκό Οίκο», προφανώς γιατί μας διέφυγε το τσουτσουνάκι που κάνει το ρήμα **talking out και όχι taking out.**

Εντελώς ανεξήγητος συνειρμός με οδηγεί στο τελευταίο της σημερινής εσοδείας: **«your panties are moist».** Κατά ΝΕΤ «το παντελόνι σου είναι υγρό». **Your pants are down,** κε. μεταφραστά, και φαίνονται τα panties σου...

φ
αν
τά
ιμ

Λέξεις: Pascal
http://reporjazz.wordpress.com

15 κιλά πριν τη χλιδή

Δεν ήταν απλό όνειρο.
Ήταν όραμα.
Μια γυναικεία μορφή,
φοράει τζιν σορτσάκι,
πράσινο τοπ και μπότες ιππασίας,
με ξανθά μαλλιά που ανεμίζουν
χωρίς να φυσάει και ένα ασύρματο
μικρόφωνο στο δεξί χέρι.
Και γύρω της να σπάνε άπλυτα πιάτα.
Πέντε, δέκα, δεκαπέντε, πενήντα, πολλά.

Σκύβει, με τσιμπάει στο μάγουλο και μού αποκαλύπτει το μυστικό. Μετά γυρνάει, αρχίζει να απομακρύνεται, βλέπω ότι το σορτσάκι της έχει ένα μπάλωμα με τον δικέφαλο της ΑΕΚ στο δεξί κωλομάγουλο και ένα με τον έφηβο του Ολυμπιακού στο αριστερό.

Της φωνάζω «ποια είσαι;». Η φωνή μου ακούγεται ολόιδια με του Σωτηρακόπουλου. Αυτή δεν απαντάει. Εξαφανίζεται. Τα πιάτα συνεχίζουν να πέφτουν. Ώσπου πέφτει και μια χύτρα fissler και ξυπνάω από τον υπερβολικό θόρυβο.

Δίπλα μου η Αφροδίτη κοιμάται. Έχει πάρει εμβρυακή στάση, πιπιλάει και το δάχτυλό της, κάτι που το συνηθίζει. Είναι γυμνή. Χαϊδεύω την πλάτη της και τον κώλο της. Το σημείο της ανατομίας της που θα με κάνει πλούσιο.

Το μόνο που πρέπει να κάνω είναι να την παχύνω. Είκοσι κιλά, ακριβώς. Εύκολο ακούγεται, αλλά πολύ δύσκολο να το εφαρμόσεις. Δηλαδή, πώς ακριβώς πείθεις μια γυναίκα να πάρει είκοσι κιλά, τη στιγμή που κάνει συνεχώς δίαιτα;

Ξεκίνησα διακριτικά

«Μωρό μου, σαν πολύ δεν έχεις αδυνατίσει;», της είπα. «Πάρε κανένα κιλό, πολύ θα γούσταρα να είχες λίγα πιασιματάκια».

«Είσαι τρελός;», η Αφροδίτη. «Απο-κλεί-ε-ται!»

«Κάντο για μένα μωρό μου, αφού ξέρεις πόσο σε αγαπάω»

«Καλά, καλά. Ένα δυο κιλά ίσως. Όχι παραπάνω».

Κάθε φορά που βγαίνουμε την πάω σε ταβέρνα. Για τσιγάρα θέλει να κατέβει, την πηγαίνω με το αμάξι. Δεν την αφήνω να με καβαλάει στο σεξ για να μην καιει θερμίδες. Βάζω κρυφά ζάχαρη αντί για ασπαρτάμη στον καφέ της. Αγόρασα καινούρια μεγάλη τηλεόραση.

Πέρασε ένας μήνας από τότε που είδα το όραμα. Η Αφροδίτη έχει πάρει πέντε κιλά. Μου μένουν άλλα 15.

Άλλα 15 μέχρι να μπορέσω να διακρίνω στην κυτταρίτιδα του κώλου της τους τυχερούς αριθμούς του τζόκερ.

Θα την πείσω να κόψει και το κάπνισμα.

e-
μ
οσ
ι
ον

Λέξεις: Μαύρος Γάτος
http://mavrosgatos.blogspot.com

Είναι πανάκριβο Ν' ΑΓΑΠΑΣ, ν' αγαπάς όμως, όσο πιο ΠΟΛΥ μπορείς...

…νιώσε με
για να σε νιώσω,
κι ας πονάς
ειν' πανάκριβο, στο λέω,
ν' αγαπάς…

Η ζωή μας είναι μια πορεία από απώλεια σε απώλεια, από πόνο σε πόνο. Ανάμεσα στις απώλειες αγωνίζεται να φυτρώσει αυτό που λέμε «χαρά». Για μερικούς, ανθρώπους, σχετικά πολύ λίγους (είναι θέμα χαρακτήρα και τύχης), η χαρά μπορεί να φτάνει ως την ευτυχία.

Αν η τύχη είναι σχετικά ευνοϊκή (δλδ αν δεν συμβεί κάποια εντελώς απρόσμενη συμφορά, που όμως δεν είναι καθόλου σπάνιες), οι άνθρωποι που καταφέρνουν ν' αγγίξουν την ευτυχία είναι εκείνοι που δεν μεγεθύνουν ανάρμοστα τις μικροαπώλειες που συμβαίνουν σε όλους καθημερινά, εκείνοι που μπορούν να μαζεύουν τις καθημερινές μικροχαρές σε ένα πολύτιμο ταμείο ευτυχίας, έτσι ώστε να μην τσακίζουν από τις μεγάλες απώλειες, όταν αυτές θα έρθουν.

Δημιουργούν έτσι οι ευτυχισμένοι άνθρωποι ένα απόθεμα Δύναμης, με το οποίο θα αντιμετωπίσουν κάπως καλύτερα από τους άλλους τις μεγάλες απώλειες όταν εκείνες έρθουν, και έρχονται ΠΑΝΤΑ, και για ΟΛΟΥΣ.

Δεν χτυπούν όμως όλους το ίδιο οι ίδιες απώλειες. Πιό πολύ απ' όλους, τσακίζουν εκείνους που αγαπούν.

Όσο πιο πολύ αγαπάς, τόσο πιο πολύ πονάς. Κι όσο πιο πολλοί είναι οι αγαπημένοι σου, οικογένεια, φίλοι, κατοικίδια, τόσο πιο συχνά πονάς, πολύ απλά γιατί **οι πιθανότητες να συμβεί κάτι σε κάποιον από αυτούς είναι πολλαπλάσιες** - για τα άψυχα δεν κάνω λόγο, γιατί εξ' ορισμού δεν αξίζει τον κόπο. Και μην τολμήσει κανείς να σκεφτεί ότι όταν χάνει έναν αδελφό ένα παιδί μιας πολύτεκνης οικογένειας πονά λιγότερο από κάποιον που χάνει τον ο μοναδικό του αδελφό. Όποιος αγαπά πολλούς και πολύ, πονά πολύ, τελεία και παύλα.

Από πόνο σε πόνο λοιπόν προχωράμε. Μέχρι τον επόμενο πόνο, ας μην δηλητηριαζόμαστε με περιττές λύπες. Ας χαιρόμαστε με όλες τις χαρές, ακόμα και τις πιο δεδομένες, ακόμα και τις πιο «ασήμαντες».

Κι ας αγαπάμε, όσο πιο πολύ αντέχουμε, κι ας είναι πανάκριβο…

Αλλιώς,
γιατί να ζούμε;

Λέξεις: Debby
http://dsrmlion.blogspot.com

Το βιβλίο της Ψιλικατζούς κι εγώ...

Διάβασα το βιβλίο
της Ψιλικατζούς.
Για την ακρίβεια δεν το διάβασα,
το ρούφηξα!

Πήγε κάτω σαν το νερό όταν διψάς. Πριν όμως πω περισσότερα για το βιβλίο είναι καλό να πω για το πως αντιλαμβάνομαι μερικά πράγματα σχετικά με τα blog τα οποία έχουν άμεση σχέση ίσως και με τον τρόπο που αντιμετωπίζω ένα βιβλίο το οποίο προέρχεται από κάποιον blogger.

Πολλές φορές στις κουβέντες μου με τους φίλους μου στην πραγματική μου ζωή μου ήρθαν στο νου κάποια πράγματα που είχα διαβάσει σε blogs. Με ικανοποιούσε πολύ αυτό γιατί ένιωθα σαν να είχα μια πολύ πιο μεγάλη παρέα από φίλους από αυτή που θα μπορούσα ποτέ να έχω στην πραγματικότητα.

Σε αυτήν την διαδρομή μου μέσα στα blogs ένα χρόνο περίπου τώρα, “γνώρισα” μερικά άτομα. Για την ακρίβεια δεν τα γνώρισα με την κλασική έννοια της λέξης. Τα “γνώρισα” όμως τόσο όσο με άφησαν να τα γνωρίσω μέσα από τα blogs τους. Ήταν όλα για μένα κάτι ξεχωριστό. Άλλα μου άρεσαν περισσότερο, άλλα λιγότερο. Στην ουσία με άλλα ταίριαζα περισσότερο και με άλλα λιγότερο. Τα αισθήματα όμως δεν ήταν πάντα αμοιβαία. Όπως και στην πραγματική ζωή. Σε κάποια blogs αισθανόμουν σαν στο σπίτι μου και σε άλλα ένιωθα ξένη.

Όσον αφορά το δικό μου, ήξερα ότι δεν είχα κανένα ταλέντο στο γράψιμο για να

προσελκύσω με αυτό, είχα όμως και έχω την διάθεση να γνωρίσω ανθρώπους και είχα πολλές απορίες και πολλές ιδέες που ήθελα να συζητήσω μαζί τους. Δεν ξέρω αν κατάφερα να κάνω κάποιους να αισθανθούν οικεία μαζί μου. Για μένα αυτό ήταν το μεγαλύτερο στοίχημα που είχα να κερδίσω και αυτό για το οποίο δεν θα ήμουν ποτέ σίγουρη για το αποτέλεσμα. Αν μου έλεγε κανείς να δώσω μια εκτίμηση στο τι νομίζω σχετικά θα έλεγα ότι όχι. Δεν το κατάφερα αυτό. **Γιατί δεν είμαι καλή στα λόγια, στις φιλοφρονήσεις, στα κομπλιμέντα, στα όμορφα λόγια...** Δεν μπορώ εύκολα

να κάνω κανένα να αισθανθεί μια ζεστασιά από μένα. Είναι κρίμα αλλά αυτό είμαι και αυτό δεν αλλάζει. Δεν μπορώ να υπερβάλλω. Και όπως και να το κάνουμε όταν θες να πλησιάσεις κάποιον πρέπει να υπερβάλεις σε αυτό που του λες. Εγώ ποτέ δεν θα μπορούσα να γράψω κάτι το οποίο δεν θα το ξεστόμιζα και όταν έβλεπα τον άλλον απέναντι μου. **Και αυτό για να γίνει μου παίρνει πολύ χρόνο.** Η οικειότητα πάντα μου έπαιρνε χρόνο... Ιδιαίτερα πολύ, για μένα που την είχα ανάγκη.

Για να επιστρέψω στο βιβλίο, να πω λοιπόν ότι η Ψιλικατζού ποτέ δεν ήταν ένα από τα blog που αισθανόμουν οικεία εκεί. Την διάβαζα αλλά μόνο περιστασιακά. Και όταν διαβάζεις κάποιον περιστασιακά είναι όπως όταν βλέπεις κάποιον μια φορά στο τόσο αλλά χάνεις την ευκαιρία να τον γνωρίσεις καλύτερα.

Ένα ποστ είναι πολύ πιθανόν να σου φανεί απόμακρό όταν δεν έχεις αφιερώσει ένα μικρό έστω χρόνο για να γνωρίσεις την προσωπικότητα αυτού που γράφει σε αντίθεση με ένα άλλο που μπορεί το μόνο που έχει γράψει να είναι μια και μόνη λέξη του οποίου όμως τον συντάκτη τον "γνωρίζεις".

Το βιβλίο "Η Ψιλικατζού" της Κωνσταντίνας Δελημήτρου, το παρήγγειλα την πρώτη μέρα που κυκλοφόρησε και το παρέλαβα μόλις την Παρασκευή. **Επειδή ακριβώς δεν την παρακολουθούσα τακτικά το βιβλίο αυτό για μένα θα ήταν κάτι "νέο" εντελώς.** Για την ακρίβεια θα μπορούσε να είναι κάτι εντελώς νέο ακόμα και για αυτούς που την διάβαζαν τακτικά για τον λόγο ότι πέρα από τα ποστ διαδραματίζεται μαζί μια παράλληλη ιστορία που δημοσιεύεται πρώτη φορά εκεί. Να πω την αλήθεια δεν περίμενα ότι θα μου άρεσε τόσο. Το διάβασα μέσα σε 3 ώρες. Ήταν σαν να μου μιλούσε ένας φίλος. Τόσο πολύ ευκολοδιάβαστο και τόσο άμεσο. Γέλασα πολλές φορές διαβάζοντας κάποια από τα ποστ, αλλά συγκινήθηκα κιόλας. Πρώτη φορά σε εκείνο το κεφάλαιο 41. Το ίδιο και στο τέλος του βιβλίου... Ενα βιβλίο που εναλλάσσετε το γέλιο και το κλάμα με τέτοιο τρόπο που δεν ψυχοπλακώνεσαι με τίποτα!

Είναι ένα βιβλίο από αυτά που θα προτείνω για διάβασμα και από αυτά που θα πάρω για δώρο. Παρόλο που γενικά δεν τα πάω καλά με τους έλληνες συγγραφείς πιστεύω ότι αυτή η κοπέλα έχει μέλλον στην συγγραφή. **Αν δεν έχει αυτή με τόσο πλούσιο εσωτερικό κόσμο και τόσο όμορφο γράψιμο ποιος θα έχει άραγε;**

Εννοείται ότι πλέον θα με έχει συχνή αναγνώστρια του blog της και εύχομαι από εκεί να μάθω ότι κυκλοφόρησε και άλλο βιβλίο κάποια στιγμή.

Είναι ένα βιβλίο
που αξίζει κανείς
να το διαβάσει.

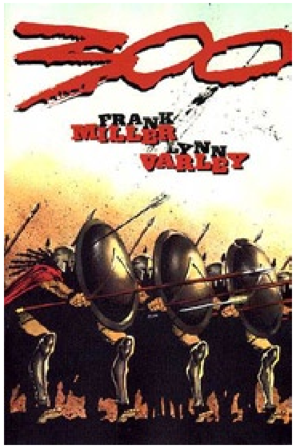
;-)

ον
σ
κ
ρι
ν

300: Το Άλλοθι

Λέξεις: Kyralina
http://kyrallina.blogspot.com

Ο.Κ, Ο.Κ, οι Σπαρτιάτες ήταν πολύ ωραίοι τύποι.
Πολύ γενναίοι, πολύ αφοσιωμένοι, πολύ καλοί πολεμιστές, πολύ καλοί οικογενειάρχες και κούκλοι κατά γενική ομολογία!

Οι **δε Σπαρτιάτισσες υπέροχες γυναίκες!** Αρχόντισσες, πεντάμορφες, ερωτικές, καλές μητέρες, πιστές σύντροφοι, δυναμικές! Αλλά και τα παιδιά τους ήταν καταπληκτικά εφόσον διαπαιδαγωγούνταν για να γίνουν γενναίοι και καλοί άντρες που θα υπερασπίζονταν την πατρίδα και θα θυσίαζαν την ζωή τους υπέρ βωμών και εστιών. Επίσης οι Σπαρτιάτες είχαν υγιέστατη σεξουαλική ζωή, είχαν πολύ καλή σχέση με το σώμα τους και διέθεταν μια εκλεπτυσμένη αισθητική, σε αντίθεση με τον Ξέρξη που φόρεσε την Άρτα και τα Γιάννενα και πήγε στις Θερμοπύλες να γίνει ρόμπα μπροστά στον υπέρκομψο Λεωνίδα και τους 300 κούκλους του.

Βεβαίως βεβαίως είχαν κι οι Σπαρτιάτες τα ελαττώματά τους - που άμα θες τα λες ελαττώματα, άμα θες όχι, ανάλογα τι τύπος είσαι.

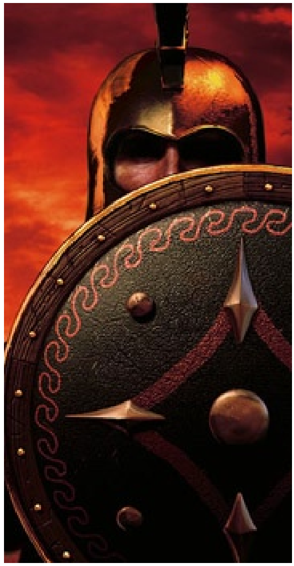
Δηλαδή, σου λέει, πετάγανε μωρά στον Καιάδα! Να βρε παιδί μου, αλλά με το πέτα πέτα, είχανε μεταλλαχθεί σε Άρια Φυλή αυτοί οι άνθρωποι! Μ**ιλάμε κοιλιακοί και μηριαίοι που κόβουνε την ανάσα!** Τέτοιοι υπερφυσικοί πολεμιστές δεν ξαναφάνηκαν στο πρόσωπο της γης! Είναι και λίγο θέμα γονιδίου αυτό! Δηλαδή έχει σημασία και το τι διασταυρώνεις αν θέλεις να πάρεις το ανάλογο αποτέλεσμα. Από την άλλη υπάρχει και το straight το φανατικό του Σπαρτιάτη που τον ομοφυλόφιλο τον εκτελούσε εν ψυχρώ, σε αντίθεση με τους μαλθακούς Αθηναίους που περνούσαν τον καιρό τους με αγόρια. Τώρα αυτό ελάττωμα των Σπαρτιατών δεν το λες ακριβώς, εφόσον είχε τα αποτελέσματα που είχε! **Και βεβαίως βεβαίως**

ον
σ
κ
ρι
ν

υπάρχει και στη Σπάρτη διαφθορά και σε γενικές γραμμές οι Πέρσες ήταν απαίσιοι τύποι. Μιλάω για την σκοτεινή πλευρά της υπόθεσης, για το απόλυτο κακό που μάχεται και υποσκάπτει το απόλυτο καλό, διότι ως γνωστόν μέση κατάσταση δεν υπάρχει.

Και βεβαίως βεβαίως κάποια στιγμή έρχεται η κάθαρση γιατί το καλό πρέπει να πολεμήσει το κακό τέτοιο που είναι! Κι αφού έχουμε κάνει κεφάλι με τους φαύλους και τους δόλιους που καταδιώκουν τους ήρωες μας, είμαστε απολύτως έτοιμοι να δούμε να καταγράφονται όοοοοοοο-ολοι οι φόνοι, οι αποκεφαλισμοί και οι ακρωτηριασμοί που διαπράχθηκαν στις Θερμοπύλες. Όλοι όμως! Θέλω να πω πως τίποτα δεν εννοείται και τίποτα δεν παραλείπεται. Άμα δεν δεις με τα μάτια σου έναν προς έναν τους πολεμιστές να σωριάζονται πνιγμένοι στο αίμα δεν φεύγεις από την αίθουσα.

Αξίζει όμως τον κόπο γιατί έχεις την απόλυτη συναίσθηση ότι η Ελλάδα την συγκεκριμένη στιγμή είναι η μοναδική ελπίδα για την ανθρωπότητα, η μοναδική υγιής δύναμη, το μετερίζι που προστατεύει την Ευρώπη από την επέλαση των βαρβάρων!

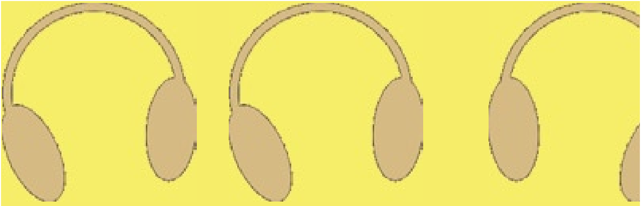
Ευχαριστούμε Ελλάδα, λίκνο του πολιτισμού! (τώρα κάνε μόνος σου την αναγωγή στην σημερινή πραγματικότητα και μην τα περιμένεις όλα έτοιμα κακομαθημένε αναγνώστη!)

Α, παραλίγο να το ξεχάσω! Το μόνο που με στεναχώρησε χτες βράδυ είναι που έβλεπα τα παιδιά γύρω μου να στέκουν άπραγα. Ένιωσα την ανάγκη να παρηγορήσω κόσμο!

Υπομονή βρε, προσεχώς στους υπολογιστές σας! Έτσι όπως άκουγα τους ήχους και τη μουσική, τις βροντερές φωνές των πολεμιστών κι έβλεπα τα levels να εναλλάσσονταν αυξάνοντας τον βαθμό δυσκολίας για τους Σπαρτιάτες, ένιωσα σαν να βρίσκομαι σε internet cafe και φοβήθηκα μην σηκωθεί κανείς μες το σκοτάδι κι αρχίσει να φωνάζει: **«ένα ποντίκι ρε παιδιά!».**

μ
ι
ου
ζι
κ

Peaches: f*ckin good

Λέξεις: Keimgreek
http://keimgreek.wordpress.com

«Πέος που γλιστράει», «Κούνα τα @@ρια σου», «Δύο αγόρια για κάθε κορίτσι», «Ρούφα το και άστο».

Πρόκειται για μερικούς μόνο από τους τίτλους των τραγουδιών της **Peaches.** Μια αθυρόστομη ελέκτροπανκ ρόκερ τύπισσα από τον Καναδά, που την καταβρίσκει περνώντας τη ζωή της στο Βερολίνο και ηχογραφώντας «μη συμβατικούς» δίσκους, ενώ άφησε πίσω της μια καριέρα δασκάλας δημοτικού σχολείου και βιβλιοθηκονόμου.

Η ζωντανή απόδειξη του ότι μπορείς ν' αλλάξεις ρότα στη ζωή σου και να «αναγεννηθείς». Αρκεί να το θέλεις μαζοχιστικά πολύ. Η Peaches είναι αυτοδημιούργητη και ξεκίνησε γράφοντας τα τραγούδια της μόνη. Κρατούσε γερά το τιμόνι και δε μπορεί να πει κανείς ότι ήταν «τυχερή» και αναγνωρίσθηκε εύκολα στο παγκόσμιο μουσικό στερέωμα. Προηγήθηκε ένας μεγάλος μεγάλος δρόμος. Ξεκίνησε τελείως αντεργκράουντ και έτσι αγαπήθηκε αρχικά από ένα κοινό «ιδιαίτερο», αυτό των ομοφυλοφίλων, αφού η Peaches εξυμνεί την πολυσεξουαλική ελευθερία.

Από τη στιγμή που το big bang ενός τέτοιου αστεριού σημειώθηκε, τίποτα δεν μπόρεσε να σταματήσει την ανοδική της πορεία. Η μουσική της μπήκε σε αρκετές ταινίες, ενώ το τελευταίο της άλμπουμ δεν είμαι σίγουρος για το πόσο ευχαρίστησε κάποιους «υψηλά ιστάμενους κυρίους», αφού ο τίτλος του είναι "impreach my Bush". Καταλαβαίνεται περί τίνος ο λόγος.

Έξι χρόνια πριν, κυκλοφόρησε το δικό της μανιφέστο, τον δίσκο με τίτλο **"The Teaches of Peaches".** Εκεί διακήρυττε την προσωπική της διδασκαλία, μ' έναν τίτλο - νύξη αυτοσαρκασμού ίσως που εμπνεύστηκε από την καριέρα της ως δασκάλα. Μέσα από τον συγκεκριμένο δίσκο, το "Fuck the pain away", έγινε ένα από τα πιο αγαπημένα τραγούδια των φαν της ΕΒΕΡ. Και δικό μου.

Έπειτα, το 2002-2003 κυκλοφόρησε το **"Fatherfucker".** Ήδη την αυθεντία της είχαν παραδεχθεί μεγάλοι καλλιτέχνες που έχουν αφήσει τη δική τους εποχή, όπως ο **Iggy Pop,** με τον οποίο τραγουδάει μαζί σ' αυτό το άλμπουμ το "kick it".

Όσον αφορά το τελευταίο άλμπουμ που αναφέρω παραπάνω, έχει βγάλει μέχρι στιγμής δύο singles, το "downtown" και το "boys wanna be her". Α, και μην ξεχάσω, περιέχει και μια συνεργασία με την ρόκερ-θρύλο **Joan Jett!** Στο παρελθόν έχει κάνει και άλλες συνεργασίες, όπως με τους **Electric Six** (οι οποίοι γνώρισαν επιτυχία στα τοπ-τεν με το τραγούδι "gay bar").

Τέλος, στα πρώιμα χρόνια με το όνομα Merrill Nisker, είχε κυκλοφορήσει τον δίσκο **"fancypants hoodlum"** (1995).

Η παρότρυνση της ημέρας: Λατρέψτε την για την αθυροστομία της, τα κολλητικά πρόστυχα στιχάκια, το παλλόμενο μπάσο, τη μινιμαλιστική της αισθητική.

οδ
οι
πο
ρο
ς

Λέξεις: Alekos
http://8848m.wordpress.com

Μέγα Σπήλαιο

Δέκα χιλιόμετρα μακριά από τα Καλάβρυτα βρίσκεται το μοναστήρι του Μεγάλου Σπηλαίου. Από το όνομα κιόλας μπορεί κάποιος να καταλάβει πως μέσα στο μοναστήρι υπάρχει μια σπηλιά όπου τρέχει και το αγίασμα της «αγίας κόρης», όπως λέγεται.

Σύμφωνα με την παράδοση δυο μοναχοί από τη Θεσσαλονίκη, ο Συμεών και ο Θεόδωρος, συνάντησαν μια βοσκοπούλα την Ευφροσύνη, η οποία τους οδήγησε στη σπηλιά. Σ' αυτή τη σπηλιά βρήκαν την εικόνα της Παναγίας κι εκεί έγινε το μοναστήρι.

Πρόκειται για ένα μοναστήρι το οποίο συνδέεται με την ιστορία της πατρίδας μας. Κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας και συγκεκριμένα όταν ήρθε ο Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο και προσπάθησε με το ζόρι να καταλάβει το μοναστήρι, νικήθηκε από τους μοναχούς (το 1827) και τους αγωνιστές που συγκεντρώθηκαν για να προστατέψουν το ιερό μέρος.

Είναι σημαντική αυτή η νίκη γιατί λίγοι τα έβαλαν με ολόκληρο στρατό. Αργότερα το 1943 όταν πέρασαν οι Γερμανοί από το μοναστήρι εκτέλεσαν (έριξαν στο γκρεμό) 22 μοναχούς. Σήμερα σ' αυτό το βράχο έχει τοποθετηθεί μια μαρμάρινη πλάκα με τα ονόματα των εκτελεσθέντων μοναχών.

Απ' ότι γνωρίζω έχει σπουδαία ιστορικά κειμήλια μεταξύ των οποίων το τίμιο ξύλο, οι επιστολές του Ιμπραήμ, με τις οποίες ζητούσε να παραδοθεί το μοναστήρι καθώς επίσης και τη σπουδαία και θαυματουργή εικόνα της Παναγίας.

Αυτή η εικόνα είναι μια από τις τρεις

που ζωγράφισε ο Ευαγγελιστής Λουκάς και το περίεργο είναι πως ενώ το 1934 κάηκε όλο το μοναστήρι μαζί με αρκετά κειμήλια, η συγκεκριμένη εικόνα σώθηκε.

Παλαιότερα, πριν γίνει ο δρόμος Διακοπτό – Καλάβρυτα, ο μόνος τρόπος επικοινωνίας με τον έξω κόσμο ήταν ο οδοντωτός. Υπάρχει ακόμα ένα μικρό μονοπάτι που σε οδηγεί από το Μ.Σπήλαιο ως τη Ζαχλωρού για να πάρεις το τρενάκι ή να κάνεις μια ωραία πεζοπορική διαδρομή στις ράγες του οδοντωτού.

Κάθε σαββατοκύριακο έχει αρκετό κόσμο. Στις 15 Αυγούστου (της Παναγίας) και 14 Σεπτεμβρίου (ύψωσις Τιμίου Σταυρού) μεγάλο πλήθος πιστών συρρέει στη μονή.

Γενικότερα είτε πιστεύει κάποιος είτε όχι, αξίζει μια επίσκεψη στο Μ. Σπήλαιο. Πραγματικά, είναι ένα ένας χώρος ψυχικής ηρεμίας, όπου μπορούμε να θαυμάσουμε την ομορφιά και το μεγαλείο της φύσης.

μπλογκοσυνδεσεις

tools

http://blogz.gr

http://cull.gr

http://www.webz.gr

ABOUT BLOGR

Πληροφορίες / Copyright policy / Απαγορεύσεις

• **Το BloGR είναι ένα δωρεάν online περιοδικό** μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Απαγορεύεται η πώλησή του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η οποιαδήποτε οικονομική εκμετάλλευση του περιοδικού και του περιεχομένου του.

• **Η πλειοψηφία των κειμένων που φιλοξενεί,** είναι από αρθρογράφους που έχουν προσθέσει τα ιστολόγια τους (blogs) στις πηγές του περιοδικού μέσω της ηλεκτρονικής ιστοσελίδας http://blogr.gr (απ’ όπου και διανέμεται δωρεάν).

• **Σε περίπτωση χρήσης κειμένων** από άλλες online πηγές (blogs κυρίως) ζητείται η άδεια του υπογράφοντα κάθε φορά, ώστε να δημοσιευθούν.

• **Ως αρθρογράφοι σε κάθε περίπτωση,** φέρονται οι διαχειριστές των παραπάνω blogs / ιστοσελίδων.

• **Υπεύθυνοι για το περιεχόμενο των κειμένων είναι μόνο οι αρθρογράφοι τους και όχι το BloGR,** που λειτουργεί απλώς ως χώρος φιλοξενίας. Οι απόψεις που εκφράζονται στα άρθρα είναι αποκλειστικά των αρθρογράφων και δεν ταυτίζονται απαραίτητα με τις απόψεις του BloGR.

• **Οι διαχειριστές του περιοδικού δεν υποχρεούνται να κάνουν διορθώσεις** των κειμένων από τις πηγές, όσον αφορά την ορθογραφία. Ενίοτε μπορεί να γίνει editing για λόγους που εξυπηρετούν το περιοδικό, όπως όσον αφορά το μέγεθος ενός κειμένου για να χωρέσει ;-)

• **Σε καμία περίπτωση το BloGR δεν κρατάει αρχείο** με τα προσωπικά στοιχεία των αρθρογράφων (bloggers), τα οποία εξάλλου ποτέ δεν ζητούνται.

• **Το BloGR δεν αρνείται την εγγραφή** κανενός blog στις πηγές του, ανεξαρτήτως του περιεχομένου του.

• **Το BloGR δεν δεσμεύεται να δημοσιεύσει τα κείμενα ενός blog,** έστω και αν αυτό είναι στη λίστα των πηγών του.

• **Οι εικόνες που τυχόν συνοδεύουν τα άρθρα** είτε είναι οι ίδιες που χρησιμοποιήθηκαν στα πρωτότυπα κείμενα αν, όπου και όπως αυτές δημοσιεύθηκαν, είτε βρέθηκαν στο διαδίκτυο από όπου και χρησιμοποιήθηκαν. Γίνονται προσπάθειες να μην χρησιμοποιούνται εικόνες που είναι copyrighted. Παρόλα αυτά αν εντοπίσετε κάποια εικόνα ή άλλο στοιχείο που είναι copyrighted και δεν μπορεί να φιλοξενηθεί στο BloGR, σας παρακαλούμε να επικοινωνήσετε μαζί μας για να αντικατασταθεί. Το ίδιο παρακαλούμε να πράξετε και για όποιο άλλο τυχών πρόβλημα δημιουργηθεί.

• **Ως εκ τούτου μπορεί να γίνονται απροειδοποίητες αλλαγές** σε κάποια τεύχη. Αυτό το αποφασίζουν οι διαχειριστές του περιοδικού.

• **Απαγορεύεται αυστηρά η αντιγραφή** των κειμένων που φιλοξενούνται στο BloGR, χωρίς την άδεια των ατόμων που παρουσιάζονται ως αρθρογράφοι του κάθε κειμένου.

• **Επιτρέπεται η εκτύπωσή του BloGR** εάν και εφόσον η τυπωμένη έκδοση χρησιμοποιηθεί ως έχει, χωρίς οποιαδήποτε αλλαγή στο περιεχόμενο των κειμένων, για ατομική ή/και μη κερδοσκοπική χρήση

• **Οι κανόνες αυτοί δεν είναι οριστικοί** σε καμία περίπτωση. Γίνεται ανανέωσή τους όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.